

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/5/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112217190
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1112217190.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Valérie Kleinovej a členov senátu JUDr. Michaely Frimmelovej a Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej v právnej veci žalobkyne: W. N., G. Z. N. XXXX/XX, Q., B. Z. B. X. X. X, XXXXX, W., G., zastúpená: Advokátska kancelária HMG LEGAL, s.r.o., Červeňova 14, Bratislava, proti žalovanému: Esthetic, s.r.o., so sídlom Partizánska 2, Bratislava, právne zastúpený: Advokátska kancelária H.I.F., spol. s r.o., Radvanská 1, Bratislava, v konaní o zaplatenie 37 449,80 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 12. júna 2017 č.k. 11C 114/2012-817 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa od pôvodne žalovaného domáhala zaplatenia jej náhrady škody vo výške 20 982,58 Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 5 000 Eur, ktorú žalovanú sumu rozšírila o náklady spojené s reoperáciou a písomným podaním doručeným Okresnému súdu Bratislava I dňa 17.6.2013, žalobkyňa pridŕžajúc sa podanej žaloby zo dňa 31.5.2012 doplnila žalobu o eventuálny petit a žiadala v prípade, ak súd neuloží žalovanému povinnosť zaplatiť jej sumu 35 844,37 Eur, uložiť mu povinnosť zaplatiť jej zľavu z ceny diela vo výške 3 677 Eur a sumu 35 844,87 Eur. Žalovanému priznal právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Žalobkyňa žalobu odôvodnila tým, že dňa 1.6.2010 podstúpila u žalovaného operáciu, a to výmenu implantátov voperovaných pred 10 rokmi v G.. Samotnej operácií predchádzala konzultácia s X.. W.. V. J., ktorého upozornila na skutočnosť, že v dôsledku prvého zákroku sa u nej v období posledných troch rokov vyskytla kapsulárna kontraktúra, a preto sa dohodli na uložení implantátov pod sval ako prevenciu opätovného výskytu tejto komplikácie. Ošetrojúci lekár predchádzajúcu kapsulárnu kontraktúru nepovažoval za žiaden problém a uistil ju, že je možné operáciu vykonať. Zároveň mala žalobkyňa záujem okrem prekonzultovania tvaru a veľkosti implantátov, ktoré budú použité, aj o nahliadnutie vzoriek, avšak ani na dvoch osobných návštevách na klinike jej to pred operáciou nebolo umožnené. Ošetrojúci lekár žalobkyňu ubezpečil, že implantáty budú konzultované pred operáciou. K uvedenému nedošlo a ošetrojúci lekár iba tesne pred operáciou až po podaní ukludňujúcej tabletky na otázku žalobkyne, aké implantáty mieni použiť a či sa nebude zakresľovať ich umiestnenie odpovedal, že ešte nevie. Žalobkyňa žiadala o použitie implantátov viac širšieho tvaru a hmotnosti do 300 g, prebrala sa však z narkózy s implantátmi o hmotnosti 320 g. Žalobkyňa mala pocit, že ošetrojúci lekár na operáciu vôbec nebol pripravený, o čom svedčí aj tá skutočnosť, že ešte dva dni pred operáciou žalovaný žalobkyňu kontaktoval s otázkou, či nevie, aké implantáty majú byť použité. Dňa 2.6.2010 bola prepustená z kliniky do domácej starostlivosti a aj s ohľadom na predchádzajúcu

skúsenosť s touto operáciou dôkladne dodržiavala všetky pokyny po operácii. Napriek tomu mala na tele obrovské podliatiny až po spodnú časť brucha, čo pripisovala tomu, že napriek dohode nebola urobená drenáž. Pociťovala aj ďalšie obtiaže, a to bolestivé opuchy oboch prsníkov, ich stvrdnutie a krvácanie pravého prsníku aj po ôsmich dňoch po operácii. Žalobkyňa ešte v ten deň na klinike žalovaného absolvovala kontrolu u iného než svojho ošetrojúceho lekára z dôvodu jeho neprítomnosti. Ďalšiu kontrolu absolvovala dňa 14.6.2010 už u svojho ošetrojúceho lekára. Pravý prsník stále krvácal a pretrvávali všetky ostatné obtiaže. Dňa 5.7.2010 komunikovala s ošetrojúcim lekárom prostredníctvom e-mailu, nakoľko bola veľmi znepokojená zo stavu poprsia po operácii. Prsia boli asymetrické a pravý prsník bol tvrdý, hranatý a umiestnený vyššie ako ľavý. Opätovnú kontrolu absolvovala u ošetrojúceho lekára dňa 30.8.2010, kedy bolo poprsie stále neprimerane tvrdé a forma pravého prsníka bola nevyhovujúca. Ošetrojúci lekár skonštatoval, že tento stav by sa mal zlepšiť a upraviť a odporučil jej masírovanie poprsia. V prípade, ak by nedošlo k úprave poprsia do žiadaného stavu, uvažoval ošetrojúci lekár o korektívnom operatívnom zákroku, a to o vyformovaní prsníka odobrátím tuku z inej časti tela. Na odporúčanie ošetrojúceho lekára si zakúpila LED lampu na ožarovanie prsníkov. Na kontrole zo dňa 4.11.2010 jej bolo oznámené, že až po roku od operácie je možné jej výsledok považovať za definitívny. Po rozhovore aj s priamo vtedajšou konateľkou žalovaného a riaditeľkou kliniky žalovaného W. F. I. došlo k dohode, že bude aj naďalej pokračovať v masírovaní poprsia a v ožarovaní LED lampou a ďalšia kontrola sa uskutoční na jar roku 2011. Dňa 4.4.2011 absolvovala záverečnú kontrolu za prítomnosti ošetrojúceho lekára aj riaditeľky. Jej stav ani viac ako 10 mesiacov po operácii nezodpovedal predpokladanému výsledku a pravý prsník zostal asymetrický. Ošetrojúci lekár jej námietky odmietol s tým, že je to reakcia jej organizmu, že jeden prsník je iný než druhý, a to napriek tomu, že poprsie žalobkyne bolo pred operáciou absolútne symetrické a nikdy nevykazovalo žiadnu anomáliu tvaru ani veľkosti. K operácii pristúpila nie z dôvodu asymetrie poprsia, ale len kvôli kapsulárnej kontraktúre a životnosti pôvodných implantátov, ktoré mali životnosť dobu 10 rokov. Namietala tiež aj umiestnenie implantátov, ktoré mali byť podľa dohody umiestnené pod sval. Magnetická rezonancia však svedčila o opaku a odhalila aj nález začínajúcej kapsulárnej kontraktúry. Ošetrojúci lekár, ako aj riaditeľka kliniky ju presvedčili, že prsia nie sú asymetrické a všetko je v absolútnom poriadku. Okrem vyššie uvedených námietok voči operácii mala problém aj s ohľadom na hrčku lokalizovanú na okraji ľavého prsníka. Ošetrojúci lekár jej navrhol, že jej hrčku odstráni zároveň s výmenou implantátov, avšak neurobil tak. Podľa ultrazvukového vyšetrenia, ktoré absolvovala v novembri 2010 sa hrčka v prsníku stále nachádzala. Žalobkyňa konzultovala svoj stav aj s inými chirurgmi v odbore plastická chirurgia a všetci zhodne konštatovali, že poprsie je asymetrické. Trpí bolesťami poprsia a poprsie je na dotyk tvrdé a citlivé a na jeho okrajoch sa objavili zhyby, ktoré bolestivo prečnievajú smerom von, pričom tieto deformácie sú viditeľné voľným okom už pri mierne hlbšom výstrihu. Pravý prsník je hranatý a celkovo vyššie posadený oproti ľavému prsníku o jeden a pol centimetra. Je vystavená zároveň traume z ďalšieho operačného zákroku, ktorý bude v dôsledku postupu jej ošetrojúceho lekára musieť absolvovať ešte v priebehu tohto roku, nakoľko jej zdravotný stav je vážny a zhoršuje sa. Napriek intenzívnej snahe o riešenie svojho zdravotného stavu a prísnemu dodržiavaniu všetkých inštrukcií od ošetrojúceho lekára pociťuje diskomfort, poprsie má stále bolestivé. Žiadna z rád ošetrojúceho lekára nevedla u nej k odstráneniu ťažkostí a k dosiahnutiu výsledku operácie tak, ako jej to bolo prezentované na konzultáciách pred operáciou. Zdravotná starostlivosť jej nebola podľa nej zo strany ošetrojúceho lekára, ako ani ostatného personálu žalovaného poskytnutá riadne, ale spôsobom, že jej zdravotný stav je neuspokojivý a absolútne nekorešponduje s predpokladaným stavom po operácii. Vykonaním operácie došlo zo strany žalovaného ako poskytovateľa zdravotnej starostlivosti podľa žalobkyne k porušeniu jeho právnej povinnosti poskytovať zdravotnú starostlivosť správne. Síce podpísala informovaný súhlas na základe ktorého žalovaný tvrdí, že bola informovaná a vedela o všetkých rizikách, avšak na tento sa nie je možné generálne odvolať. Žalobkyňa uviedla, že jej vznikla škoda vo výške 4 008 Eur. Pracuje ako odborný poradca v odevnom priemysle s priemernou mesačnou mzdou vo výške 4 008 Eur, doba rekonvalescencie po vykonanej operácii bola oveľa dlhšia než bola pôvodne predpokladaná. Medzi porušením právnej povinnosti žalovaného a vznikom škody mala za zrejmu príčinnú súvislosť, pretože ak by jej bola zdravotná starostlivosť poskytnutá správne, nedošlo by k porušeniu právnej povinnosti, bola by schopná pracovať na svojom pracovnom mieste v predpokladanom čase a nie až o dva mesiace neskôr. Žalovaný je poskytovateľom zdravotnej starostlivosti a pri jej poskytovaní si musí byť v plnej miere vedomý všetkých svojich právnych povinností. Upozornila aj na tú skutočnosť, že v dôsledku porušenia právnej povinnosti žalovaného vznikne jej v budúcnosti škoda vo forme nákladov na ďalšiu operáciu, ktorej sa musí podrobiť. Ďalšia operácia by jej mala odstrániť existujúcu kapsulárnu kontraktúru a zreparovať poprsie tak, aby sa cítila pohodlne a bez bolesti. Výšku tejto škody vyčíslila žalobkyňa na sumu 10 000 Eur až 15 000 Eur, nakoľko sa bude jednať o operačný zákrok v zahraničí.

3. Pokiaľ žalovaný podal podnet na Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou a požiadal o prešetrenie správnosti poskytnutej zdravotnej starostlivosti s tým, že v konaní vedenom na úrade bolo rozhodnuté, že zdravotná starostlivosť bola poskytnutá správne, žalobkyňa sa domnievala, že výkon dohľadu úradu nad poskytnutou zdravotnou starostlivosťou bol účelovo vedený v jej neprospech. Úrad dospel v otázke kapsulárnej kontraktúry k diametrálne rozdielnym záverom než nezávislý doktor X.. Y. Z. rádiológ v K. W., ktorý vyhodnotil výsledok magnetickej rezonancie zo dňa 25.10.2010 ako začínajúcu kapsulárnu kontraktúru. Úrad podľa rovnakého výsledku magnetickej rezonancie tvrdil, že kapsulárnu kontraktúru nemá. Dňa 28.11.2011 sa X.. B. v odbornom posudku vyjadril už o pokročilom štádiu kapsulárnej kontraktúry štvrtého stupňa Bakera na pravom prsníku a tretieho stupňa Bakera na ľavom prsníku. Úrad sa s uvedeným žiadnym spôsobom nevysporiadal, nezaujímal sa ani o to, ako na poprsí žalobkyne vznikli ostré výčnelky. Má vedomosť o tom, že konateľka bola v minulosti riaditeľkou úradu a naďalej má na úrade kontakty, preto vyjadruje veľkú pochybnosť o objektívnosti výkonu dohľadu.

4. Žalobkyňa mala za to, že operácia bola vykonaná nesprávne a boli použité iné implantáty než dohodnuté. Operácia značným spôsobom poškodila jej zdravie, čo sa negatívnym spôsobom prejavilo aj na jej psychike. Trpí úzkosťami, depresiami a má obavy o svoj ďalší zdravotný stav. Ujma je trvalého charakteru bez možnosti úplného odstránenia negatívnych následkov a navrátenia do pôvodného stavu. Zároveň sa jedná o pretrvávajúcu ujmu dlhodobého charakteru, ktorá negatívne vplyva na jej každodenný život a obmedzuje ju pri výkone bežných činností. Bolesť bola spôsobená podľa nej výlučne nesprávnym konaním žalovaného, pričom urobila maximum preto, aby jej predišla, resp. aby ju odstránila. V čase, keď sa podrobila operácii, bola bez akýchkoľvek príznakov bolesti, ktoré nastali po operácii, existujúce bolesti a ujma vznikli výlučne v dôsledku operácie. Vzhľadom na uvedené si vyčíslila jednorazové odškodnenie bolesti vo výške 10 000 Eur.

5. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe žalobkyne uviedol, že žalobkyňa absolvovala 10.5.2010 na klinike Esthetic odbornú konzultáciu u X.. W.. J. H.. so žiadosťou o výmenu implantátov, ktoré boli implantované pred 10 rokmi v G.. Pacientka sa pri konzultácii sťažovala na bolesti pri pohybe a v klude, palpačne boli prsníky tvrdé a bolestivé. Počas konzultácie X.. J. sa nedozvedel pôvod vložených implantátov a konštatoval u klientky kapsulárnu kontraktúru a odporučil výmenu implantátov. Nakoľko žalobkyňa nemala žiaden doklad o pôvode vložených implantátov, tak ako by bolo po operácii na renomovanom pracovisku zvykom, rozhodol sa X.. J. použiť implantáty najvyššej kvality s certifikátom v tomto prípade značky W. od firmy F.. Podľa štúdií tieto vykazujú najnižšie riziko vzniku kapsulárnej kontraktúry. Žalobkyňa bola pri konzultácii informovaná, že jej obtiaže, bolesti a tvrdenie prsníkov sú spôsobené kapsulárnou kontraktúrou a operácia je potrebná. Taktiež vzhľadom na to, že dlhodobo trpela bolesťami, pre ktoré vyhľadala aj X.. W.. J. vyvracia tvrdenie, že nevedela o riziku kapsulárnej kontraktúry, nakoľko ju už pri príchode na pracovisko žalovaného mala. Pri premeraní klientky a zápisu do zdravotnej dokumentácie došlo k dohode na termíne samotnej operácie. So žalobkyňou bolo podrobne všetko prekonzultované o čom svedčí informovaný súhlas, kde sú jasne popísané komplikácie a riziká operácie, vrátane krvných výronov. Žalobkyňa svojím podpisom potvrdila, že bola podrobne informovaná. Termín operácie bol stanovený na 1.6.2010. Zárok bol realizovaný v celkovej anestézii a implantáty boli vložené pod sval. Implantáty sú balené a zabezpečené tak, aby nedošlo k porušeniu sterility a tak nie je možné ich dať klientke k nahliadnutiu. Vzorku ako implantáty vyzerajú si klientka mohla a aj pozrela tak, ako je to bežným zvykom pri konzultácii. K vyjadreniu žalobkyne, že X.. J. nevie aké dá implantáty sa nezakladá na pravde, nakoľko sa implantáty podľa zistených rozmerov musia dopredu objednať, za čo zodpovedá vrchná sestra pani N., ktorá implantáty objednáva individuálne na základe pokynu ošetrojúceho lekára priamo na určenú operáciu. Objednávka implantátov prebehla 14.5.2010, teda 4 dni po konzultácii a 2 týždne pred samotnou operáciou. Toto vylučuje tvrdenie žalobkyne, že jej dva dni pred operáciou volali a pýtali sa, či nevie aké implantáty potrebuje, nakoľko ošetrojúci lekár je na dovolenke a nevydal pokyny na objednanie implantátov. Ku každej operácii, ako aj k operácii žalobkyne predchádza dôsledná príprava, pričom doc. W.. J. je skúsený operatér a pripravuje sa na každú operáciu individuálne podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia. K tvrdeniu žalobkyne, že po podaní ukludňujúcej tabletky jej operatér povedal, že ešte nevie ako bude postupovať, je možné vypočítať personál operačnej sály a dokázať, že toto tvrdenie nie je pravdivé. Čo sa týka pooperačnej krvnej podliatiny po operáciách a odstránení kapsulárnej kontraktúry, je možné tak ako pri iných operáciách, že môže dôjsť ku zvýšenému krvácaniu. Kapsulárna kontraktúra patrí do neskorých komplikácií a ich percentuálne vyjadrenie sa udáva asi 15 %, častejšie pri hladkých implantátoch, môže opakovať a je to vlastne vnútorné jazvenie, aké sa nedá dopredu predpokladať - hypertrofická

alebo koloidná jazva. Operatér vložil najkvalitnejšie implantáty so zdrsnením povrchom, aby tak znížil existujúce riziko na čo najmenšiu mieru. Kapsulárna kontraktúra je spôsobená individuálnou reakciou organizmu, nie je možné ani pri zachovaní štandardného operačného postupu a ani pri použití najkvalitnejších implantátov toto riziko úplne vylúčiť. Hematóm, teda zakrvácanie, je typ komplikácie, ktorá patrí k možným komplikáciám akéhokoľvek operačného zákroku a nie je možné ju dopredu vylúčiť ani hĺbkovým predoperačným vyšetrením, nakoľko ho žalobkyňa absolvovala u internistu žalovaného vrátane parametrov zrážania krvi. Tie neodhalili riziko zvýšeného krvácania. Žalovaný zároveň uviedol, že prsníky ani fyziologicky nebývajú rovnaké. Čo sa týka asymetrie, tak o asymetrii prsníkov nemožno hovoriť. Chirurg uvažoval o eventuálnej korekcii autológny tukom, vzhľadom na jej štíhlu postavu, čo klientka odmietla. Je realitou, že aj u veľmi štíhlych pacientov sa bez problémov používa korekcia autológny tukom. Žalobkyňa tento odborný argument X.. J. odmietla. Žalobkyňa pristúpila k operácii z dôvodu kapsulárnej kontraktúry a životnosti pôvodných implantátov nejasnej etiológie, ktorých životnosť bola údajne 10 rokov. Nie je možné vylúčiť, že lacné a nekvalitné implantáty boli použité práve u žalobkyne pred 10 rokmi. Pracovisko žalovaného dodáva automaticky certifikát k použitým implantátom a implantáty majú podľa certifikátu renomovaných firiem doživotnú garanciu. K uvedenej požiadavke na odstránenie hrčky v ľavom prsníku žalovaný uviedol, že hrčka bola hlboko uložená v žľaze a bola odstránená a nebol doklad o žiadnej malignite. Žalobkyňa bola v zahraničí opakovane a telefonicky nedostupná, pričom žiadala najskôr operačný nález pre svojho gynekológa, ktorý jej bol bezodkladne odovzdaný. Následne žiadala doplnenie, a to zaslanie operačného postupu, ktorý jej bol bezodkladne zaslaný. Po stretnutí s právnikom požiadala o výpis zo zdravotnej dokumentácie. Výpis zdravotnej dokumentácie jej bol opakovane doporučene zaslaný, pričom bol vrátený ako nedoručený. Zdravotná starostlivosť po operácii je vždy ošetrovujúcim personálom riadna a ani v prípade starostlivosti o žalobkyňu nebola výnimka. Žalovaný je držiteľom certifikátu systému kvality, kde je veľmi dôsledne zapracovaná starostlivosť o klienta. Záverom možno povedať, že napriek tomu, že u klientky došlo k zvýšenému krvácaniu, čo je asi 5 % komplikácii pridaných pri operačných výkonoch, hematóm sa kompletne vstrebával. Pre operátora je vždy na prvom mieste spokojnosť klienta a napriek tomu, že pani N.S. opakovane vyjadrila nespokojnosť so zákrokom, spochybnila odbornú spôsobilosť a pripravenosť X.. J. na operáciu. Žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu doručila výzvu na zaplatenie 35 497,50 Eur do 10 dní, inak sa obráti na súd. Na túto výzvu reagoval tak, že podal žiadosť na prešetrenie postupu zdravotnej starostlivosti na Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou. Úrad nakoniec konal aj na podnet advokátskej kancelárie, ktorá zastupuje žalobkyňu, pričom táto následne podala podnet na Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou hneď po žalovanom. V rámci šetrenia žalovaný poskytol úradu zdravotnú dokumentáciu a bol vykonaný dohľad na mieste s výsluchmi svedkov. Úrad prizval nezávislého odborníka v odbore plastická chirurgia, a to W.. V. Z., H.. Záver nálezu úradu bol, že kontrola vykonávajúca dohľad nezistila u dohliadnutého subjektu v rámci predmetu dohľadu nedostatky a že zdravotná starostlivosť zo strany poskytovateľa bola v súlade s § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z. Na základe vyššie uvedených skutočností sa žalovaný domáhal, aby súd žalobu zamietol ako nedôvodnú.

6. Podaním zo dňa 29.1.2013 doplnil žalovaný svoje vyjadrenie, v ktorom uviedol, že legálne definičné znaky pojmu lege artis obsahuje Dohovor o ľudských právach a biomedicíne, ktorý stanovuje, že akýkoľvek zákrok v oblasti starostlivosti o zdravie, vrátane vedeckého výskumu je potrebné vykonávať v súlade s príslušnými profesijnými povinnosťami a štandardmi. Lege artis zahŕňa tak správnu diagnostiku a správnu indikáciu a správne vykonanie príslušného lekárskeho zákroku. Ďalej uviedol, že žalobkyňa absolvovala 10.5.2010 na klinike odbornú konzultáciu so žiadosťou o výmenu implantátov, ktoré boli žalobkyňi podľa jej tvrdenia implantované pred 10 rokmi v G.. Žalobkyňa sa už pri konzultácii sťažovala na bolesti prsníkov, ktoré pociťovala v pohybe, aj v pokoji. Ošetrojúci lekár žalobkyňi diagnostikoval kapsulárnu kontraktúru. Žalobkyňa nevedela lekárovi uviesť etiológiu vložených implantátov, nemala ani doklad o ich pôvode. Ošetrojúci lekár pri žalobkyňi zvolil správnu indikáciu liečeného postupu, teda reaugmentáciu, t.j. výmenu pôvodných žalobkyňou nedefinovateľných implantátov, ktoré boli príčinou vzniku kapsulárnej kontraktúry za implantáty najvyššej kvality s certifikátom, ktoré podľa klinických štúdií vykazujú najnižšie riziko kapsulárnej kontraktúry. Klinika žalovaného disponuje medzinárodne uznávaným certifikátom kvality ISO a tiež certifikátom kvality Slovak Gold za najlepšiu službu. Zároveň každoročne vykonáva audit pre poskytnutie certifikátu systému kvality. Žalobkyňa žiadala použiť pri reaugmentácii implantáty širšieho tvaru a väčšej hmotnosti a umiestniť ich pod sval. Na základe konzultácie s pacientkou a následného merania ošetrojúci lekár zvolil implantáty o hmotnosti 300 g - 350 g a podľa toho dal vrchnej sestre pokyn na vystavenie záväznej objednávky. Tvrdenia žalobkyne ohľadom požadovanej hmotnosti implantátov sú v jednotlivých vyjadreniach rozdielne. Žalovaný trval na tom, že ošetrojúci lekár vykonal objednávku implantátov pre lekársky zákrok výlučne a s požiadavkami

žalobkyne. Pokiaľ ide o rozdiel 20 g, tento je minimálny a nemá žiaden vplyv na výsledný tvar prsníkov. Z toho vyplýva, že ošetrojúci lekár už pred operáciou vedel, aké implantáty v rámci operácie použije. Implantáty určené na operáciu sú sterilne balené a dodávané priamo na kliniku spoločnosti žalovaného. Lekársky zákrok prebehol v celkovej anestézii. Ošetrojúci lekár vybral žalobkyňi pôvodné implantáty a po dôkladnej hemostáze a vypláchnutí dutín vložil pod sval nové implantáty. Sval bol stenčený predchádzajúcim tlakom kapsuly. Operačný priebeh lekárskeho zákroku je bližšie špecifikovaný v operačnom protokole. Žalobkyňi bola pri operácii zároveň odstránená hrčka umiestnená v žľaze ľavého prsníka a odobratá vzorka bola postúpená na bioptické vyšetrenie. Lekársky zákrok prebehol bez komplikácií. Tvrdenie žalobkyne, že ošetrojúci lekár jej hrčku z ľavého prsníka nevybral, sa zakladá na dohadoch, a to je zrejme z dôvodu, že žalobkyňi vznikli v prsníku ďalšie hrčky. Hrčka bola žalobkyňi teda ošetrojúcim lekárom z prsníka odstránená a bola predmetom bioptického vyšetrenia. Aby samotné poskytovanie zdravotnej starostlivosti nebolo protiprávnym úkonom, tak nestačí, že starostlivosť bude poskytovaná lege artis, ale kumulatívne musí byť splnená podmienka, že k poskytnutiu takejto starostlivosti dal pacient informovaný súhlas. Každá osoba musí byť vopred riadne informovaná o účele a povahe zákroku, ako aj o jeho dôsledkoch a rizikách. Informovaný súhlas ako právny úkon musí vykazovať základné náležitosti, ktorými sú sloboda, vážnosť, určitosť a zrozumiteľnosť. Pokiaľ ide o slobodu prejavu, tá chýba v tom prípade, ak bol informovaný súhlas urobený v dôsledku priameho fyzického donútenia alebo psychického nátlaku, najmä právnej vyhrážky. Je nutné podotknúť, že žalobkyňa ošetrojúcemu lekárovi informovaný súhlas udelila. K udeleniu tohto informovaného súhlasu predchádzalo poučenie ošetrojúceho lekára o spôsobe vykonania lekárskeho zákroku, o očakávanom výsledku a o možných rizikách. Obsah informovaného súhlasu je všeobecný, a to z dôvodu, že podrobnosti o postupe operácie sú pacientom, vrátane žalobkyne, a poučenie o možných rizikách podrobne vysvetlené ošetrojúcim lekárom osobne. Tvrdenie žalobkyne, že ak by vedela o prípadných rizikách, nepodstúpila by predmetný lekársky zákrok, je účelové. K protiprávnemu konaniu žalovaný uviedol, že v prípade konania zdravotníckeho pracovníka najčastejšie pôjde o porušenie povinnosti postupovať lege artis, teda povinnosť postupovať v súlade so súčasnými dostupnými poznatkami lekárskej vedy. Škodlivým následkom môže byť ujma na zdraví, hmotná škoda alebo nemateriálna ujma. V konaní musí byť preukázané, že škodlivý následok je skutočne následkom daného protiprávneho konania alebo, že medzi protiprávnym konaním a škodlivým následkom je príčinná súvislosť. Žalobkyňa vo svojom návrhu jednoznačne tvrdila, že škoda jej bola spôsobená v príčinnej súvislosti s lekárskeým zákrokom, ktorý žalobkyňi vykonal ošetrojúci lekár, a to z dôvodu, že lekárskeý zákrok vykonal podľa jej názoru non lege artis. Žalobkyňa žiadala o výmenu pôvodných implantátov z dôvodu bolesti prsníkov, ktorá jej bola spôsobená kapsulárnou kontraktúrou. Po vykonanej výmene implantátov sa jej kapsulárna kontraktúra dostavila znova. Došlo teda k opakovanej kapsulárnej kontraktúre prsníkov. Kapsulárna kontraktúra je pomerne zriedkavá reakcia imunitného systému na cudzie predmety v ľudskom tele. Okolo prsného implantátu sa vždy vytvára väzivové tkanivo, teda kapsa ako prirodzená reakcia na vstup cudzieho telesa do organizmu. V prípade výmeny implantátov môže dôjsť aj k opakovanej kontrakcii kapsy, ak organizmus pacientky opätovne implantát neprijme. Vzhľadom na tvrdenia žalobkyne, že škoda jej bola spôsobená nesprávnym lekárskeým zákrokom ošetrojúceho lekára, teda jeho nesprávnym poskytnutím zdravotnej starostlivosti, požiadal žalovaný o prešetrenie postupu poskytnutia zdravotnej starostlivosti Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou v Bratislave. Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou v danej veci došiel k záveru, že lekárskeý zákrok bol v súlade so zákonom č. 576/2004 Z.z. Uviedol, že žalobkyňa doteraz nepredložila žiaden reálny dôkaz, ktorý by preukazoval, že operačný výkon u žalovaného bol non lege artis. Argumentáciu žalobkyne novou operáciou, ktorá bola údajne lepšia a cez ňu argumentovať, že operácia u neho, považoval za nenáležitú.

7. Písomným podaním, doručeným Okresnému súdu Bratislava I dňa 17.6.2013, žalobkyňa pridŕžajúc sa podanej žaloby zo dňa 31.5.2012 pre prípad, že súd posúdi právny vzťah medzi ňou a žalovaným ako vzťah založený a spravujúci sa zmluvou o dielo, doplnila žalobu o eventúálny petít a žiadala v prípade, ak súd neuloží žalovanému povinnosť zaplatiť jej sumu 35 844,37 Eur, uložiť mu povinnosť zaplatiť jej zľavu z ceny diela vo výške 3 677 Eur a sumu 35 844,87 Eur. Mala za to, že právny vzťah medzi ňou a žalovaným by mohol byť súdom posúdený popri právnej kvalifikácii uvedenej v žalobe aj ako právny vzťah založený a spravujúci sa zmluvou o dielo, a teda aj jej následné nároky voči žalovanému by mohli byť posúdené ako nároky z vád vykonaného diela. Žalovaný ako zhotoviteľ diela sa zaviazal pre ňu ako objednávateľa vykonať dielo, a to výmenu implantátov. Operáciu žalovaný vykonal prostredníctvom fyzickej osoby, a to lekára v odbore plastická chirurgia. Zaviazala sa ako objednávateľ diela za operáciu zaplatiť žalovanému ako zhotoviteľovi diela cenu 3 677 Eur, teda medzi ňou a žalovaným došlo v zmysle

vyššie uvedeného k dohode o predmete diela, jeho presnej špecifikácii a k dohode o cene diela, čím boli splnené všetky zákonné predpoklady na vznik zmluvy o dielo.

8. Žalovaný vo svojom podaní zo dňa 5.2.2014, podanom prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že dielom sa rozumie výsledok pracovnej činnosti zhotoviteľa, ktorý má povahu materiálu, teda má charakter veci alebo jej zmeny, môže ísť o vznik úplne novej veci alebo novej súčasti veci už existujúcej alebo o zmenu jej vlastnosti. Augmentácia prsna je síce výsledok pracovnej činnosti, ale vykonanej zdravotníckym pracovníkom pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti. Ide o chirurgické vloženie presných implantátov na zvýšenie plnosti projekcie prsníkov alebo na zlepšenie symetrie prsníkov. Je to lekársky zákrok, pri ktorom sa pod prsnú žľazu alebo pod prsný sval vložia cez rez vedený v ryhe pod prsníkom silikónové implantáty rôznej veľkosti. Operácia sa zvyčajne uskutočňuje v celkovej anestéze. Použitie ustanovení zmluvy o dielo v prípade vykonania lekárskeho zákroku nie je podľa názoru žalovaného možné vzhľadom na osobitosť človeka ako ľudskej bytosti. Výsledkom pracovnej činnosti v prípade zmluvy o dielo je vyhotovenie, zmena, úprava veci hnuťelnej alebo nehnuteľnej. Prsia však nemožno kvalifikovať ako vec, ale ako orgán ľudského tela. Akékoľvek úpravy prs, ich zväčšenie, prípadne zmenšenie sú zásahom do ľudského organizmu a sú výsledkom lekárskeho zákroku vykonaného lekárom s osobitnou špecializáciou, nie zmenou veci vykonanou na základe zmluvy o dielo. V prípade lekárskeho zákroku je výsledkom pracovnej činnosti záchrana života alebo zdravia alebo zlepšenie života alebo zdravia. Zároveň žalovaný poukázal na odlišnosť v tom, že predmetom zmluvy o dielo je právny vzťah medzi objednávateľom a zhotoviteľom, pričom v prípade poskytovania zdravotnej starostlivosti ide o osobitný právny vzťah medzi lekárom a pacientom a prípadné porušenie povinnosti lekára postupovať lege artis sa riadi ust. § 420 Občianskeho zákonníka.

9. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že podľa výpisu zo zdravotnej dokumentácie sa dňa 10.5.2010 uskutočnila vstupná konzultácia X.. W.. J.Š. s tým, že pacientka prišla s požiadavkou na operačný zákrok výmeny implantátov pre neurčité bolesti a subjektívny diskomfort v oblasti ľavého prsníka. Zároveň podľa výpisu zo zdravotnej dokumentácie je zrejme ako prebiehala operácia s tým, že klientka bola operovaná v celkovej anestézii pre kapsulárnu kontraktúru, pričom sa vykonala aj plastická operácia - výmena implantátov. Primárna operácia bola vykonaná pred 10 rokmi na inom pracovisku. Po otvorení kapsuly vybrali pôvodné implantáty, ktoré sú nejasnej etiológie, potom odstránili kapsulu obojstranne. Operácia bola naplánovaná na deň 1.6.2010. Po operácii o 15.40 hod. bola klientka preložená na izbu s tým, že reagovala adekvátne, bola jej poskytnutá liečba medikamentmi. Následne 2.6.2010 o 14.00 hod. pacientka bola prepustená do domáceho ošetrovania. Kontroly sa uskutočnili dňa 9.6.2010, 14.6.2010, 17.6.2011, 30.8.2010 a 4.4.2011. Z e-mailovej komunikácie medzi žalobkyňou a žalovaným mal za zrejme, že žalobkyňa sa domáhala kontroly u žalovaného, nakoľko mala prsníky stále tvrdé a forma pravého prsníka bola podľa jej názoru nevyhovujúca. Podľa listu zo dňa 7.6.2011 X.. W.. V. J. doplnil informáciu o umiestnení implantátov pre žalobcu s tým, že implantáty umiestnil pod sval. V jej prípade, nakoľko sa jedná o väčšie implantáty, sú z väčšej časti uložené pod svalom tak, ako je to z anatomického hľadiska možné. V dolnej tretine implantáty vzhľadom na ich veľkosť presahujú rozsah žalobcových anatomických možností, preto presahujú rozsah svalu. Podľa operácie sa žalobkyňi uskutočnil odber 1.6.2010 u žalovaného hrčky v prsníku, pričom podľa výsledkov vo vzorke odobratého tkaniva boli prítomné len hyalinizované kolagénové väzivo bez iných bunkových štruktúr, známky nádorovej proliferácie neboli prítomné. Dňa 2.11.2010 žalobkyňa absolvovala USG obidvoch prsníkov aksil a reg. LÚ, kde bolo zistené, že žalobkyňa má dve hypoechogénne ložiská benigného vzhľadu.

10. Podľa súkromného odborného posudku vypracovaného pre W. N.E. - žalobkyňu zo dňa 28.11.2011, vystaveného X.. Q. B. pozícia uložených protéz a nová operácia mala poskytnúť výmenu implantátov veľkosti podobnej alebo o niečo väčšej a vytvorenie nového vrecka retromuscoláre pre uloženie implantátov. Z objektívneho nálezu prsia prezentujú určitú asymetriu a určitú evidentnosť mimo formy, pričom pravý prsník sa javí zmenený vo svojom obvode a vo vnútornom profile. Pri dotyku je zrejme prítomnosť implantátov so zhybmi, ktoré je vidieť na úrovni dolných pólov. Prsia sú stvrdnuté, hlavne pravý prsník, kde sa môže definovať nadmerná kapsulárna kontraktúra. Podľa klinického vyšetrenia RM sa objavuje pozícia umiestnenia protéz retrogiandoláre (pod žľazu). Aj keď nie je samozrejme, že pri uložení implantátov pod žľazu musí násilu vzniknúť kapsulárna kontraktúra, aj keď je pravda, že pacientka si dohodla typ zákroku, ktorý podľa špeciálnej literatúry inklinuje priznať preventívnu rolu pri umiestňovaní prsných implantátov v mieste pod sval. Okrem iného umiestnenie implantátov v rovine tesne pod žľazu sú vystavené väčšiemu vnímaniu a väčšej viditeľnosti. Ďalším bodom kritiky

zo strany X.. Q. B. je výber objemu implantátov, ktorý bol väčší než bolo dohodnuté a oveľa väčšieho než základné kritéria opatrnosti a pri reakcii kapsulárnej kontraktúry sa nedoporučovalo predovšetkým zväčšiť objem implantátov. Rozhodnutie neumiestniť drenáž hlavne pri obzvlášť krvavom a invazívnom zákroku kapsulektom nepovažoval za vhodné s tým, že pacient bude musieť nutne v najkratšom čase absolvovať ďalší zákrok.

11. Dňa 24.11.2011 žalobca zaslal Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou oznámenie vo veci výkonu dohľadu nad poskytovaním zdravotnej starostlivosti s tým, že na základe stanoviska od kliniky Esthetic zo dňa 4.11.2011 bolo žalobkyňi oznámené, že klinika podala na Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou žiadosť o prešetrovanie správnosti poskytnutej zdravotnej starostlivosti.

12. Listom zo dňa 7.3.2012 Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou žalobkyňi oznámil výsledok šetrenia s tým, že uviedol, že úrad pri prešetrovaní postupoval v zmysle zákona č. 581/2004 Z.z. o zdravotných poisťovniach, dohľade nad zdravotnou starostlivosťou a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Šetrenie podania bolo vykonané dohľadom na mieste s využitím dostupnej zdravotnej dokumentácie, písomného vyjadrenia dotknutých osôb a odborného stanoviska. Prešetrovaním podania úrad zistil, že žalobkyňa bola v starostlivosti u žalovaného od 10.5.2010, kedy sa podrobila vstupnej konzultácii u X.. W.. V. J.. Žalobkyňa bola operovaná dňa 1.6.2010, pričom operačný postup bol vyhodnotený ako postup lege artis. Bezprostredný pooperačný priebeh bol bez komplikácií. Pri kontrolnom vyšetrení osem dní od operácie bol zistený hematóm v pravom prsníku, ktorý bol evakuovaný a následne liečený. Uvedená komplikácia mohla byť spôsobená kolísaním krvného tlaku a tiež postupným zvýšením rozsahu pohybov. Objektívne zistené komplikácie, a to hematóm, ako aj asymetria prsníkov veľmi pravdepodobne súvisia s tým, že u menovanej sa už po prvej operácii pred 10 rokmi vytvorila kontraktúra s deformáciou prsníkov výraznejšie vľavo. Recidíva komplikácií je pri týchto operáciách relatívne vysoká a pohybuje sa na renomovaných pracoviskách na úrovni 17-30 %. Výkonom dohľadu na mieste postupov úradu podľa zákona č. 581/2004 Z.z. bolo zistené, že zdravotná starostlivosť zo strany poskytovateľa bola poskytnutá v súlade s ust. § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti a službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti.

13. Dňa 28.3.2012 podala žalobkyňa odvolanie voči rozhodnutiu Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, pobočka Bratislava zo dňa 7.3.2012.

14. Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, sekcia dohľadu nad zdravotnou, listom zo dňa 24.4.2012 žalobkyňi oznámil výsledok opakovaného šetrenia podania. V rámci opakovaného šetrenia Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou uviedol, že výkonom dohľadu nie je možné posúdiť subjektívne vnímanie konečného estetického výsledku zákroku. K tejto časti podania úrad nie je kompetentný sa vyjadrovať. O priebehu zákroku prípadných možných komplikáciách klientka bola poučená a na základe poučenia podpísala informovaný súhlas dňa 1.6.2010, ktorý je súčasťou zdravotnej dokumentácie. Zároveň podpísala v informovanom súhlase klienta na estetickú operáciu všetky možné riziká zákroku, vrátane toho, že výsledok v niektorých prípadoch nemusí celkom splniť očakávanie. Úrad vykonal šetrenie v správnosti poskytnutej zdravotnej starostlivosti zákonmi určenou formou, výlučne na základe údajov zo zdravotnej dokumentácie a písomných vyjadrení zúčastnených poskytovateľov zdravotnej starostlivosti.

15. Z informovaného súhlasu klienta na estetickú operáciu (objednávka), podpísaného žalobkyňou dňa 1.6.2010 vyplýva, že žalobkyňa bola oboznámená so všetkými komplikáciami, ktoré mohli nastať počas operácie prsníkov s tým, že žalobca uviedol, že X.. W.. J. jej vysvetlil spôsob vykonania zákroku, očakávaný výsledný efekt a všetky možné riziká zákroku vrátane toho, že výsledok v niektorých prípadoch nemusí celkom splniť očakávania. Svojím podpisom potvrdila, že bola informovaná o komplikáciách spojených s týmto zákrokom. Podľa záväznej objednávky boli pre žalobkyňu objednané silikóny W., a to 2 kusy za 1 100 Eur. Faktúra na silikónové implantáty bola vystavená dňa 14.5.2010.

16. Podľa správy zo dňa 15.1.2013, vystavenej lekárom X. J. tento lekár vyšetril pacientku z dôvodu výsledku dvoch posledných operácií, a to zväčšenia prsníkov z roku 2012 a spred 10 rokov. Na lekárskej prehliadke dňa 11.9.2012 mala pacientka obojstrannú kapsulárnu kontrakciu, viac na ľavom prsníku. Prsníky boli asymetrické so zmenou vrchne stredového profilu. Dňa 13.11.2012 urobil výmenu prsných implantátov a odobral podpazušnú lymfatickú uzlinu vľavo na histologickú skúšku. Počas

rekonvalescencie boli pacientke podávané antibiotiká a antitromboliká počas jedného týždňa. Výsledok bol v tom čase výborný, z estetického hľadiska bez žiadnej kapsulárnej kontraktúry.

17. Žalobkyňa vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 15.5.2013 uviedla, že sa rozhodla pre operáciu u žalovaného, pričom malo ísť o najrenomovanejšiu kliniku v tejto oblasti s tým, že dlhodobá prax W.. J. ju presvedčili o tom, že sa kľudne môže zveriť do jeho rúk. Jednalo sa o druhú operáciu a verila, že bude posledná. Keď išla k W.. J. na konzultáciu už vedela o diagnóze, akú má a ako by mala prebiehať operácia. Implantáty mali byť voperované pod sval. Pri konzultácii s X.. J. tento vystupoval sebedovome a ubezpečoval ju, že nemá žiaden problém operáciu vykonať. Čo sa týka implantátov, dopredu si zistila a rozhodla sa pre určitý typ implantátov, ktorý si vyslovene aj žiadala. Naplánovali operáciu a na veľké počudovanie žalobkyne dva dni pred operáciou telefonovala pani N., či náhodou nevie, aké implantáty majú objednať, že pán J. je mimo SR a ona nevie, aké má objednať. Čo sa týka výberu implantátov, pôvodne mala implantáty objemu 170 ml s tým, že chcela mať aj tú istú gramáž. W.. J. povedal, že ak chce mať dekolť plnší, musí zvýšiť gramáž. Povedala, že je to v poriadku, ale nechcela mať viac ako 300 ml. Po operácii sa zobudila s implantátmi o hmotnosti 320 ml. Na jej počudovanie nebola zavedená drenáž. Prsia mala enormne napuchnuté a veľmi bolestivé. Ľavý prsník krvácal aj po jednom týždni. Zároveň sa jej objavili aj obrovské hematómy. W.. J. naďalej tvrdil, že operáciu previedol v poriadku, esteticky nepripúšťal asymetriu a ani nekonštatoval kapsulárnu kontraktúru. Tvrdil, že prsia má tvrdé od toho, že to je jej prirodzená reakcia tela. Ani W.. I. nepripúšťala asymetriu a súhlasila s názorom X.. J. a vyjadrila sa v zmysle, že vlastne bola žalobkyňi urobená láskavosť. Čo sa týka každodenného života, dochádza k tvrdeniu prs, prsia sú tvrdé a pri akomkoľvek pohybe pociťuje nepríjemný ťah. Nebolo možné prevádzať bežné športové aktivity, ako napr. aerobik, posilňovňa alebo latinskoamerické tance. Bolesti pretrvávali celý deň, aj v noci, cez deň jej znemožňovali výkon práce.

18. Z výpovede svedka X.. W.. V. J. H.. súd prvej inštancie zistil, že po druhej operácii došlo ku kapsulárnej kontraktúre, čo je najväčším problémom augmentačných operácií. Dochádza k nej v prípade 13-29 % pacientov. Nezáleží, či boli použité implantáty s textúrovaným povrchom alebo hladkým povrchom a ani nezáleží kde boli vložené, či už pod žľazu alebo pod svalovú blanu alebo pod sval. Dnes sa najčastejšie používa dualplen, čo bolo vykonané po druhej operácii, pričom pri tretej operácii podľa popisu operatér volil techniku, pri ktorej treba vložiť implantát aj pod malý prsný sval, lebo pri polyuretane pokrytom implantáte sa používa najčastejšie tento prístup. Pri druhej operácii sa použil implantát, ktorý sa najčastejšie používa v USA a má certifikát. Uviedol, že si treba si uvedomiť, že kapsulárna kontraktúra je ako jazva na povrchu tela a keď má niekto náchylnosť, rana môže sebalepšie byť zašitá, ale jazva bude škaredá, hypertrofičná až môže vzniknúť nádor v jazve. Žalobkyňa mu bola odporučená riaditeľkou žalovaného s tým, že žalobkyňa a W.. J. sa dohodli na operácii a výmene implantátov na značku F.Y.Y.. Po predoperačných vyšetreniach pristúpili k operácii, žalobkyňi boli vybrané implantáty, ktoré boli pokrčené a bola vybratá kapsula z implantátov. Následne bola štandardne zašitá rana. Implantát bol uložený pod veľký prsný sval, nemôže ísť celý dnu, lebo dolný pol svalu nezasahuje tak hlboko. Nebola použitá drenáž, nakoľko žalobkyňa si drenáž nikdy nepýtala.

19. Z výpovede svedkyne N. N., zamestnankyne u žalovaného, zistil, že žalobkyňa prišla na konzultáciu, pričom prehovorili pár viet. Potom nastúpila na operáciu, bola prijatá na oddelenie. Čo sa týka prípravy na operáciu, bola operovaná v celkovej anestézii. Tam je potrebné zabezpečiť iné opatrenia čo sa týka ochrany zdravia. Na operáciu bola pripravená. Zároveň bola vyšetrená anestéziológom a zoperovaná a po operácii monitorovaná. Na druhý deň po prepustení neboli hlásené žiadne mimoriadne udalosti. Pokiaľ ide o objednanie implantátov, žalobkyňi po konzultácii po premeraní bol urobený zápis do zdravotnej karty, vystavená jej bola riadna objednávka, ktorú podpisuje operatér, pričom sa v tejto objednávke uvádza veľkosť, rozmery a druh implantátu podľa zamerania. Následne objednala implantáty, pričom tieto boli firmou dodané na kliniku. S klientmi štandardne komunikuje dva dni pred operáciou, je to skôr o tom, aby sa informatívne zopakovali niektoré veci potrebné pred operáciou. Nie je pravdou, že by sa pýtala žalobkyne aké implantáty sa majú objednať, nakoľko dva dni pred operáciou by ich nestihla zabezpečiť. Zároveň udala, že viaceré implantáty nemali v tom čase k dispozícii na nahliadnutie tak ako je to v súčasnosti. Tie, ktoré boli určené konkrétne pre žalobkyňu, sú sterilné a nie je možné ich ukazovať.

20. V zmysle znaleckého posudku č. 1/2013, zadaného Okresným súdom Bratislava I a vypracovaným W.. R. N., estetická chirurgia nie je exaktná veda, hoci pri lege artis postupe sa predpokladá priaznivý výsledok, nie je daná žiadna záruka ani istota na estetický výsledok operácie, ktorý pacientka

požaduje dosiahnuť. Kapsulárna kontraktúra je definovaná ako abnormálna odpoveď imunitného systému ľudského organizmu na prítomnosť cudzieho telesa. Prejavuje sa zhrubnutím väzivového obalu okolo vnútornej prsníkovej protézy v prsníku. Keďže sa stále nepozná presná príčina kapsulárnej kontraktúry, nie je možné jej úplne predchádzať a zabrániť jej vzniku alebo opakovanému vytvoreniu. Pre pretrvávajúci vedecký rozpor a nejednotnosť názorov kapacít sa dnes stále považuje uloženie implantátov pod žľazu, resp. pod sval, ako aj použitie hladkých, či textúrovaných implantátov za postup lege artis. Podľa názoru W.. N. aj napriek postupu lege artis nie je možné účinne predchádzať alebo úplne zamedziť opakovanému vzniku kapsulárnej kontraktúry a tým aj negatívnemu estetickému výsledku. Nie je možné, aby ošetrojúci lekár úplne zabránil prvotnému alebo opakovanému vzniku kapsulárnej kontraktúry. Podľa jeho názoru bol vykonaný lekársky zákrok aj pooperačný postup lege artis a prsné implantáty použité pri operácii u žalovaného vzhľadom na ich tvar, veľkosť, štruktúru a kvalitu boli zvolené lege artis. Lege artis postupom je možné znížiť riziko kapsulárnej kontraktúry, avšak nie je možné ho vylúčiť. Prípadnému riziku je nutné venovať potrebnú starostlivosť, resp. už vzniknutú komplikáciu riešiť postupom lege artis. K rezným ranám pri operácii uviedol, že tieto boli vedené z inframamárneho prístupu, t. j. z podprsníkovej ryhy. Pri reoperáciách takéhoto typu je to štandardný a jednoznačne preferovaný prístup. Pre minimalizovanie vzniku kapsulárnej kontraktúry je podstatná dokonalá hemostáza, t.j. zastavenie krvácania pri operácii. Zavedenie drenáže je výhradne na zvážení operátora, ktorý sa rozhoduje na základe aktuálnej predoperačnej situácie. Drenáž slúži na odvážanie tekutého obsahu z prsníka a nemožno ňou však zabrániť vytvoreniu väčšieho hematómu. Zároveň sa znalec nemohol exaktne vyjadriť k súmernosti a symetrii poprsia pred operáciou u žalovaného vzhľadom k tomu, že tento stav je bližšie nepreskúmateľný. Z dostupnej fotodokumentácie je možné len konštatovať, že v predzadnej projekcii sa prsníky javia ako mierne asymetrické a nie je možné ich priestorové porovnanie. Miera prirodzenosti vzhľadu pri augmentovaných prsníkoch je silne subjektívny aspekt. Ďalej uviedol, že pooperačný hematóm väčšieho rozsahu nie je častý, ale patrí k štandardným komplikáciám augmentačnej operácie približne u 3 % pacientiek. Doba odbúrania hematómu a ústup sprevádzajúcich príznakov je priamo úmerný veľkosti a rozsahu hematómu. Ak nastane komplikácia typu rozsiahlejšieho hematómu, tak potom je štandardné, že prsníky sú po 5 týždňoch asymetrické, tvrdé a bolestivé. Ak sa vyvíja kapsulárna kontraktúra spôsobom aký nastal u žalobkyne, tak potom je štandardné, že prsníky sú po 10 mesiacoch asymetrické, tvrdé a bolestivé. Vývoj kapsulárnej kontraktúry patrí medzi komplikácie augmentačnej operácie v troch až tridsiatich percentách. U pacientiek, ktorým sa už kapsulárna kontraktúra vyskytla, sa percento recidívy udáva až do výšky 50 %. Pri augmentačnej operácii, ktorá nie je sprevádzaná žiadnymi komplikáciami sa doba liečenia odhaduje približne na dva týždne. Výraznejšia fyzická aktivita, najmä športovanie je však obmedzené až po dobu 2 mesiacov od operácie. Podľa osobného vyšetrenia žalobkyne zo dňa 29.10.2013 a priloženej dokumentácie znalec ohodnotil stav poprsia ako vyhovujúci s minimálnou asymetriou a priaznivým estetickým výsledkom.

21. Znalec W.. N. na pojednávaní uviedol, že pri vypracovaní znaleckého posudku postupoval podľa vlastných skúseností, literatúry, ktorá bola najaktuálnejšou z internetu a záverom z celosvetových kongresov a časopisu *Plastic & reconstructive surgery*. Žalobkyňu vyšetril a následne vypracoval nálezovú a posudkovú časť znaleckého posudku. Neuspokojivý výsledok plastickej operácie bol u žalobkyne spôsobený kapsulárnou kontraktúrou. Ide o štandardnú komplikáciu, ktorá sa podľa najnovších poznatkov vyskytuje v 3-30 % augmentačných operácií. Pri postupe lege artis nie je zaručený požadovaný výsledok. Operatér použil klasický operačný postup tým, že drenáž nemôže znížiť riziko kapsulárnej kontraktúry. Drenáž slúži len na aktívne odvádzanie menšieho množstva krvi. Nie je prevenciou kapsulárnej kontraktúry. Drenáž sama môže vyvolať krvácanie. Ak by aj bola použitá drenáž, výsledok operácie mohol byť rovnaký. Drenáž má informatívnu funkciu. Napr. v prípade vnútrobrušnej operácie sa drenáž zavádza vždy tak, aby bolo jasné, či dochádza ku krvácaniu väčšieho rozsahu, a teda či je potrebná reoperácia. Pri operácii prsníkov sa drenáž zavádza z podobných dôvodov, ale hematóm väčšieho rozsahu je zjavný aj bez drenáže. Hematóm sa vytvorí bez ohľadu na to, či máte drenáž alebo nie. Je na zvážení operátora, či je drenáž potrebná. K nadmernému hematómu znalec uviedol, že nikto okrem operátora a zúčastnených nevie odhadnúť existenciu potreby zavedenia drenáže. Po 14 dňoch je hematóm skolagulovaný, teda je pevný a nemožno ho odsať. Asi po týždni hematóm znova skvapalňuje, ide o seróznú tekutinu. Žalobkyni nebolo možné hematóm odsať, pretože bol skolagulovaný. Ďalej znalec vypovedal, že sa nedajú predvídať riziká plastickej operácie, nakoľko ide o operáciu na zdravom človeku. Zo zdravého človeka sa de facto urobí pacient na istú dobu, ktorý musí prejsť rekonvalescenciou, aby opäť dosiahol svoj pôvodný zdravotný stav. Klasická medicína je iná, v nej sa lieči chorý človek a cieľom klasickej medicíny je zlepšenie zdravotného stavu pacienta. Je toho názoru, že postup X.. J. bol lege

artis. Priaznivý výsledok bol dosiahnutý až po druhej operácii, to však neznamená, že prvá operácia bola non lege artis. To isté sa mohlo stať aj naopak, keby prvú operáciu viedol W.. X. J. a druhú W.. J..

22. Súd prvej inštancie na námietky žalobkyne k znaleckému posudku znalca W.. N. nariadil kontrolné znalecké dokazovanie. Zo znaleckého posudku č. 005/16 vypracovaného W.. B. O., znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, traumatológia, plastická chirurgia, zapísaného v zozname znalcov vedenom Ministerstvom spravodlivosti SR vyplýva, že kapsulárna kontraktúra je neprimeraná nadmerná reakcia imunitného systému organizmu na vložený implantát. Literárne údaje uvádzajú jej výskyt v rozmedzí 3-30 % pacientiek pri primárnej augmentácii. Pri reaugmentácii výskyt stúpa až na 50 %. Príčiny vzniku kapsulárnej kontraktúry sú doposiaľ nejasné. Prevláda názor, že hlavnou vyvolávajúcou príčinou vzniku kapsulárnej kontraktúry je bakteriálna infekcia stafylococcus epidermidis. Ak už raz vznikla kapsulárna kontraktúra, pravdepodobnosť jej opätovného vzniku sa s každou ďalšou operáciou zvyšuje. Vznik tejto kontraktúry je nepredvídateľný a neexistuje v súčasnosti spôsob ako jej vzniku zabrániť. Zároveň neexistuje operácia, ktorá automaticky prejedudikuje použitie drenáže ako súčasť operácie. Použitie drenáže rany nie je samospasiteľné. Nie je možné dávať do jednoznačnej súvislosti drenáž = zabránenie vzniku kapsulárnej kontraktúry. Spôsob vloženia implantátov pri operácii u žalovaného nemôže seriózne ohodnotiť. Pri operácii nebol, avšak skutočnosť, že implantáty sa pri vyšetrení magnetickou rezonanciou skoro päť mesiacov po operácii u žalovaného nachádzali nad svalom ešte neznamená, že neboli pod sval vložené. Mohli sa spod svalu vyšmyknúť a vyklízuť do starej dutiny. Je možné, že vyšmyknutie implantátu spod svalu mohlo žalobkyni spôsobiť pooperačné ťažkosti. Po zhodnotení uvedeného nevidel znalec žiaden dôvod, prečo by postup W.. J. pri diagnostikovaní kapsulárnej kontraktúry nebol postupom lege artis. Chirurg sa pri konzultácii sám rozhoduje aké vyšetrenie potrebuje k diagnostikovaní kapsulárnej kontraktúry. Ak mu postačuje údaj o diskomforte prsníka a skutočnosť, že sama pacientka udáva výskyt kapsulárnej kontraktúry, iné vyšetrenia, hlavne rádiologické nie sú potrebné. V prípade, ak sa kapsulárna kontraktúra tretieho a štvrtého stupňa nerieši, nastáva diskomfort a bolesť prsníka a jeho stupňujúca sa deformácia, čiže hrboľatosť, zmena tvaru a uloženie prsníka. Znalec uviedol, že estetický výsledok estetickej operácie je len predpokladaný, nie automaticky daný. Je potrebné si uvedomiť, že estetická operácia sa vykonáva na živom človeku a každý človek na operačný zákrok reaguje iným spôsobom. To čo platí pre jedného pacienta nemusí platiť pre druhého. V prípade estetickej chirurgie to platí dvojnásobne. Chirurgia a estetická chirurgia predovšetkým nie je matematika, kde $1+1=2$. Ani v reálnom živote ani po estetických operáciách neexistujú dvaja identickí jedinci. Nech operujúci chirurg robí čo chce, nikdy nemôže vylúčiť komplikácie v zmysle neželaného až nepriaznivého operačného, v tomto prípade estetického výsledku. Estetická operácia nie je dielo, je to činnosť na hranici umenia. Každý chirurg zvolí svoj postup a vlastné dobré uváženie. Akékoľvek úvahy o nie lege artis postupe v tejto súvislosti sú bezpredmetné. Žalovaný nepoužil žiadnu zakázanú metódu, ale použil metódy, ktoré sa bežne pri takýchto ťažkostiach používajú. K hodnoteniu poprsia prostredníctvom fotodokumentácie znalec uviedol, že jeho úlohou nie je hodnotiť fotografie, ale hodnotiť postup lege artis. Uviedol, že na základe doposiaľ zistených skutočností žalovaný vykonal lekársky zákrok lege artis. Pooperačná starostlivosť bola žalovaným poskytnutá správne a taktiež lege artis. Na záver znalec uviedol, že výsledok estetickej operácie je vždy len predpokladaný a nie dopredu striktné daný. Práve preto nie je estetická chirurgia exaktnou vedou, ale čiastočne i umením s neistým výsledkom. Týka sa to ako príčiny vzniku kapsulárnej kontraktúry možnosti jej prevencie a spôsobu jej riešenia, tak i názoru na aplikáciu drenáže operačnej rany, na postup pri riešení komplikácii a často i hodnotenia výsledkov estetickej operácie. Postup lege artis je všeobecne uznávaný správny postup alebo viac možných postupov v súlade so súčasnými dostupnými poznatkami lekárskej vedy akceptovanými aspoň časťou odbornej verejnosti. Lekár nie je viazaný jedným určeným postupom pre každú situáciu. Postupom non lege artis je postup zastaraný, nedostatočne účinný, neoverený, či nebezpečný. Ako príklad uviedol prvotné vloženie implantátov prístupom priečne cez dvorec prsníka. Tento prístup je už dnes opustený a použitie prístupu k implantátu pôvodnej reznej rane pri reoperácii by bolo možné v roku 2010 považovať za prístup non lege artis.

23. Na pojednávaní dňa 12.6.2017 súd prvej inštancie vydal uznesenie, ktorým pripustil nasledovnú zmenu petitu žaloby: „ Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 37 449,89 eura na účet žalobcu vedený v Banca Popolare Commercio Industria č. účtu: R. XX N. XXXXX XXXXX XXXXXXXXXXXXXXX a nahradiť žalobcovi trovy konania tak, ako budú vyčíslené, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku, alternatívne, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi zľavu z ceny diela vo výške 3 677 Eur a sumu 37 449,89 Eur na účet žalobkyne vedený v Banca Popolare Commercio Industria, č. účtu: R. XX N. XXXXX XXXXX XXXXXXXXXXXXXXX.“ Na tomto pojednávaní sa žalobkyňa domáhala, aby súd vypočul

znalca W.. O. ku znaleckému posudku a prípadne navrhol nový znalecký posudok ustanovením znalca zo zahraničia. Nakoľko vykonanie týchto dôkazov sa javilo súdu ne hospodárne vzhľadom na doterajšie dokazovanie tieto návrhy žalobkyne zamietol.

24. Súd prvej inštancie vychádzal po právnej stránke z ustanovení § 2 ods. 1, § 4 ods. 3, § 6 ods. 1 písm. a), § 6 ods. 4, § 6 ods. 5, 6, § 11 ods. 8 písm. a), c), i), § 24 ods. 4 písm. e), § 25 ods. 1 písm. a) zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 4 ods. 2, § 5 ods. 1 písm. b) zákona č. 296/2010 Z. z. o odbornej spôsobilosti, § 631, § 648 ods. 2, § 652 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka.

25. Po vykonanom dokazovaní sa súd prvej inštancie zaoberal ustálením otázky právneho režimu upravujúceho vzťah medzi pacientom a medicínskym zariadením, ktorého predmetom je lekársky zákrok plastickej chirurgie. Uviedol, že Občiansky zákonník neupravuje typ zmluvy, ktorý by sa týkal estetických zákrokov spojených so zásahom do telesnej integrity, a teda z toho titulu ide o nepomenovanú zmluvu v zmysle § 51 Občianskeho zákonníka. Riadil sa úvahou, že právne vzťahy vznikajúce z inominátnych zmlúv sa posudzujú analogicky, a to podľa právnej úpravy im obsahom a účelom najbližšej. V prípade, ak by súd posudzoval zmluvu alebo právny vzťah medzi spornými stranami ako zmluvu o dielo alebo zmluvu o oprave, či úprave veci, v oboch prípadoch musí dôjsť k zrušeniu tejto zmluvy na to, aby žalobkyňa sa domáhala vrátenia 100 % ceny operácie a implantátov. Vyslovil, že nakoľko však k zániku zmluvy jej zrušením nedošlo, ani jednostranným právnym úkonom zo strany žalobkyne, ani žiadnym dvojstranným právnym úkonom, žalobkyňa nemá nárok na vrátenie 100 % ceny operácie a implantátov.

26. Konštatoval, že je pomerne bežné, že človek uzatvára zmluvy s predmetom úpravy časti ľudského tela, či prevedenia lekárskeho zákroku spojeného s výrazným zasiahnutím do telesnej integrity, a to prevažne z estetických dôvodov za účelom zmeny zovňajšku. V Občianskom zákonníku však nie je upravený takýto zmluvný typ, ktorý by priamo vymedzoval práva a povinnosti oboch zmluvných strán, preto právne vzťahy, ktoré vznikajú z inominátnych zmlúv sa posudzujú analogicky podľa právnej úpravy im najbližšej. V takomto prípade tejto inominátnej zmluve, ktorej predmetom bola plastická operácia prsníkov, resp. jej korekcia, je podľa neho analogická zmluva o oprave a úprave veci podľa § 652 a nasl. ustanovení Občianskeho zákonníka. Táto zmluva je relatívne porovnateľná so zmluvou o zásahu do ľudského organizmu. Súd túto zmluvu aplikuje nepriamo, ale analogicky s rešpektovaním všetkých špecifik, ktoré vyplývajú z toho, že ide o úpravu časti ľudského tela, a teda zásah do integrity človeka.

27. Uviedol, že žalobkyňa sa v podanej žalobe najskôr domáhala náhrady škody spôsobenej na zdraví, ako aj škody na majetku, pričom neskôr tento nárok podaním zo dňa 17.6.2013 prehodnotila tak, že medzi sporovými stranami mohlo dôjsť k právnemu vzťahu, založeným a spravujúcim sa na základe zmluvy o dielo podľa Občianskeho zákonníka, a teda aj následné nároky voči žalovanému by si žalobca mohol uplatniť ako nároky z väd vykonaného diela. V tejto súvislosti súd prvej inštancie uviedol, že pre priznanie nároku na náhradu škody chýba v danej veci základný predpoklad, a to porušenie povinnosti žalovaného pri poskytnutí objednanej služby ako príčina vzniku ujmy. Navyše následkom zmluvného zákroku v tomto prípade nie je poškodenie zdravia žalobkyne, ale jej neuspokojivý estetický vzhľad pre ňu. Zároveň medzi protiprávnym konaním a škodou, ktorá by bola spôsobená žalobkyňou nie je žiadna príčinná súvislosť, teda kauzálny nexus. V prípade, ak by posudzoval právny vzťah medzi sporovými stranami na základe zmluvy o dielo podľa § 631 a nasl. ustanovení Občianskeho zákonníka, v danom prípade podľa § 648 ods. 2 Občianskeho zákonníka, mala žalobkyňa právo domáhať sa zrušenia zmluvy v prípade jej nespokojnosti s vykonanou operáciou. Právny vzťah medzi sporovými stranami však posúdil podľa § 652 Občianskeho zákonníka, nakoľko podľa jeho názoru ide skôr o zmluvu o oprave a úprave veci, teda poprsia žalobkyne, na ktorom bola vykonaná reoperácia poprsia s výmenou silikónových implantátov. Aj v danom prípade mala žalobkyňa v prípade nespokojnosti s vykonanou operáciou podľa neho právo na zrušenie zmluvy podľa § 655 ods. 1 Občianskeho zákonníka, čo sa však nestalo. Ak by sa však aj žalobkyňa domáhala zrušenia zmluvy so žalovaným, nebola by úspešná, nakoľko mal za to, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že operácia prebehla lege artis, žalovaný si splnil voči žalobkyňi všetky zmluvné záväzky a to, že výsledok operácie bol pre žalobkyňu neuspokojivý, nie je dôvodom na zrušenie zmluvy z dôvodu biologických a fyziologických procesov v tele žalobkyne, ktoré sa nedajú vopred predpokladať. Pri svojom rozhodovaní či operácia prebehla lege artis, vychádzal najmä zo znaleckých posudkov, a to zo znaleckého posudku č. 1/2013, ktorý vypracoval W.. R. N. a zo znaleckého posudku W.. B. O. č. 005/16. Tieto znalecké posudky nariadil za účelom vyhodnotenia zdravotného stavu žalobkyne, ako aj postupu lege artis na strane žalovaného. Z oboch znaleckých posudkov, najmä

zo znaleckého posudku W.. O. vyplýva, že výsledok estetickej operácie nie je striktné daný, ale je predpokladaný. Estetická chirurgia nie je exaktná veda, ale umením s neistým výsledkom. Týka sa to najmä príčiny kapsulárnej kontraktúry, možnosti jej prevencie a spôsobov jej riešenia. Z kontrolného znaleckého posudku ďalej vyplýva, že postup ošetrojúceho lekára bol lege artis, a teda mal za to, že postup lekára W.. J. bol v súlade s dostupnými poznatkami lekárskej vedy. Na námietku žalobkyne, že W.. O. vo svojom znaleckom posudku má protichodné odpovede, uviedol, že primárne odpovedal W.. O. na otázky určené súdom a nakoľko ako lekár má široké poznatky z oblasti medicíny, zhodnotil aj všetky možné dopady na ľudské telo v prípade plastických operácií. Zároveň uviedol, že pri každej operácii sa každé ľudské telo správa osobitne. To, čo platí na jedného človeka po operácii alebo v rámci operatívnej činnosti, nemusí platiť na človeka druhého. Každý pacient, ktorý postupuje operáciu je pri vstupnej prehliadke oboznámený s možnými komplikáciami, ktoré môže ktorákoľvek operácia so sebou priniesť. V tejto súvislosti uviedol, že samotná žalobkyňa vo výzve na mimosúdne vyrovnanie zo dňa 13.10.2013 pri konzultácii s W.. J. uviedla, že v dôsledku prvého zákroku sa u nej v posledných troch rokoch vyskytla kapsulárna kontraktúra. Sama žalobkyňa upozornila ošetrojúceho lekára na túto skutočnosť, teda mal za to, že žalobkyňa si bola vedomá tejto zdravotnej komplikácie, a preto nie je dôvod, aby táto komplikácia bola pripísaná na vrub ošetrojúceho lekára. Navyše zo znaleckých posudkov je zrejmé, že ak už bola kapsulárna kontraktúra vytvorená, je možné, že v rámci reoperácie sa táto vytvorí znova.

28. Súd prvej inštancie tak vyvodil záver, že podľa skutkových zistení k pochybeniu pracovníkov na strane žalovaného nedošlo, zmluvný lekár poskytoval ošetrojúce služby lege artis. Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, na ktorý podal podnet žalovaný, uviedol, že postup lekára bol lege artis s tým, že bezprostredný pooperačný priebeh bol bez komplikácií. Pri kontrolnom vyšetrení bol zistený hematóm v pravom prsníku, ktorý bol liečený. Úrad dospel k záveru, že komplikácie pri žalobkyni mohli byť spôsobené kolísaním krvného tlaku a postupným zvyšovaním pohybov. Objektívne zistené komplikácie, ako aj asymetria prsníkov súvisia s pravdepodobne s tým, že u žalobkyne už po prvej operácii pred 10 rokmi sa vytvorila kontraktúra s deformáciou prsníkov, pričom recidíva komplikácie v danom prípade je vysoká. V neposlednom rade dňa 1.6.2010 žalobkyňa podpísala informovaný súhlas klienta na estetickú operáciu - objednávku, kde je vyslovene uvedené, že ošetrojúci lekár žalobkyňu informoval o všetkých možných komplikáciách, vrátane toho, že výsledok operácie nemusí celkom splniť očakávania žalobcu. Estetická chirurgia, ale aj chirurgia ako taká sa vyvíja. Za nie lege artis tohto medicínskeho hľadiska je možné považovať len postup, ktorý je odmietnutý a neuznávaný. Estetický výsledok estetickej operácie je len predpokladaný a nie automaticky daný. Každý objednávateľ estetickej operácie by si mal uvedomiť, že táto operácia sa vykonáva na živom indivíduu a každé indivíduum na operačný zákrok reaguje iným spôsobom. Nech operujúci chirurg robí čo chce, nikdy nemôže vylúčiť komplikácie v zmysle neželaného až nepriaznivého operačného, v tomto prípade estetického výsledku. Výsledky estetických operácií môžu byť ideálne, dobré a nepriaznivé. Nepriaznivý operačný estetický výsledok majú aj iné pracoviská i špičkoví chirurgovia pri dodržaní všetkých možných postupov považovaných za lege artis. Estetická operácia nie je dielo, ale je to činnosť na hranici umenia. Z vykonaného dokazovania mal za zrejmé, že žalovaný nepoužil žiadnu zakázanú metódu, ale použil metódy, ktoré sa bežne pri takýchto ťažkostiach, aké nastali u žalobkyne používajú. Žalobkyňa pred operáciou u žalovaného pociťovala diskomfort v oblasti prsníkov, ktorý sa objavil už 7 rokov od prvotnej operácie z toho titulu, že dala výmenu prsníkových implantátov pre tvorbu kapsulárnej kontraktúry. Tú vyšetrením potvrdil aj samotný žalovaný, resp. W.. J.. Po operácii sa žalobkyňa sťažovala na obrovské podliatiny až po spodnú časť brucha, bolestivé opuchy oboch prsníkov, ich tvrdnutie a krvácanie z pravého prsníka. 10 mesiacov po operácii pravý prsník zostal asymetrický a na dotyk boli oba prsníky stále veľmi tvrdé a bolestivé, pričom žalobkyňu tieto bolesti obmedzovali v bežnom živote. Zo znaleckého dokazovania však vyplýva, že predoperačná, ako aj pooperačná starostlivosť u žalovaného bola v súlade so zákonom, bola poskytnutá správne a lege artis. K námietke žalobkyne, že pred operáciou nevidela implantáty, ktoré jej mali byť vsunuté, mal súd prvej inštancie z dokazovania za preukázané, že implantáty sú sterilné, tieto sa neukazujú a vkladajú sa až pri operácii. Zároveň nie je možné ani vyhovieť námietke žalobkyne, ktorá uvádzala, že ešte dva dni pred operáciou tieto implantáty neboli objednané, nakoľko jej telefonovala pani N., zamestnankyňa u žalovaného, s tým, aby jej žalobkyňa uviedla aké má implantáty kúpiť, nakoľko je W.. J. v zahraničí. Podľa vykonaného dokazovania tieto boli objednané ešte pred operáciou tak, aby boli pripravené dňa 1.6.2010 na operatívny výkon. V prípade, ak by sa mali porovnať operácie X.. W.. J. F. W.. X. J. je nutné podotknúť podľa znaleckého posudku, že postupy oboch týchto doktorov boli lege artis. Uviedol tiež, že žalobkyňa počas konania predložila rôzne štúdie, ktorými sa nezaoberal, nakoľko tieto neboli súčasťou znaleckého dokazovania, resp. žalobkyňa sa nepovažuje za osobu odbornú z oblasti medicíny tak, aby mohla predkladať tieto články alebo štúdie a podávať k nim odborný výklad, nakoľko nie je osobou

s medicínskym vzdelaním. Na námietku žalobkyne, že jej nebola poskytnutá zdravotná dokumentácia riadne a včas zo strany žalovaného, uviedol, že podľa e-mailovej komunikácie sa zo strany žalovaného snažili doručiť zdravotnú dokumentáciu na adresu žalobkyne, ktorá sa však vracala späť. Na základe vyššie uvedeného a vykonaného znaleckého dokazovania, súd prvej inštancie žalobu zamietol, nakoľko nebolo zistené pochybenie pracovníkov na strane žalovaného a plastická operácia bola vykonaná lege artis.

29. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia prostredníctvom vyššieho súdneho úradníka.

30. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie žalobkyňa a žiadala ho zmeniť a žalovanému uložiť povinnosť zaplatiť jej sumu 37 449,89 Eur a priznať jej plnú náhradu trov konania. Dôvodila tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Tento vo svojom rozhodnutí uviedol, že prsné implantáty jej boli uložené pod sval, pričom z vyšetrenia magnetickou rezonanciou v dňoch 25.10.2010 a 4.4.2012, ako aj ultrazvukom prsníka zo dňa 3.10.2012 bolo preukázané, že prsné implantáty boli umiestnené nad sval, čo bolo jedným z podstatných dôvodov spôsobujúcich jej zdravotné komplikácie. Zdravotná dokumentácia neobsahovala zápis o uložení implantátov, až následne dňa 7.6.2011 bol žalovaným zaslaný dodatok k zdravotnej dokumentácii, ktorý už obsahoval doplnenú poznámku o umiestnení implantátov pod sval z väčšej časti, tak ako je to vzhľadom na veľkosť implantátov z anatomického hľadiska možné s tým, že v dolnej tretine presahujú rozsah jej anatomických možností, a preto presahujú rozsah svalu. Súd prvej inštancie tiež nesprávne uviedol, že prsia po vykonaní operácie neboli asymetrické, pričom v zmysle znaleckého posudku B. O. jednoznačne vyplýva záver, že pravý prsník z vnútornej strany sa nachádza vyššie ako na ľavom prsníku o cca 1 cm. Ťažkosti, ktoré sa u nej vyskytli, o ktorých bol žalovaný včas informovaný, nevedli žalovaného k tomu, aby riešil jej neuspokojivý stav a až po dvoch rokoch od vykonania operácie jej navrhol korekciu asymetrie prsníkov vstreknutím vlastného tuku. V tom čase však už mala najvyšší stupeň kapsulárnej kontraktúry - IV. stupeň Z. a bolestivú komplikáciu bolo nevyhnutné riešiť reparáciou v spojení s kapsulektomiou. Uviedla, že jej nebola zo strany ošetrojúceho lekára, ani ostatného personálu žalovaného poskytnutá riadna zdravotná starostlivosť, ale takým spôsobom, že jej zdravotný stav bol po vykonaní operácie neuspokojivý a absolútne nekorešpondujúci s predpokladaným stavom po operácii. Vykonaním operácie nevhodným spôsobom s nadmernou a nevyhovujúcou veľkosťou implantátov umiestnením nie pod sval, ale do starých chirurgických vreciek a bez použitia drenáže došlo podľa žalobkyne zo strany žalovaného ako poskytovateľa zdravotnej starostlivosti k porušeniu jeho právnej povinnosti poskytovať zdravotnú starostlivosť správne, resp. k opomenutiu toho, ako mal pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti postupovať. K zistenému skutkovému stavu uviedla, že súd prvej inštancie sa vo svojom rozhodnutí nevysporiadal so všetkými jej námietkami vo vzťahu k vykonanému znaleckému dokazovaniu, pričom aj osobitnými podaniami tieto svoje námietky špecifikovala, nechal do úvahy skutkové zistenia, ktoré vzišli z vykonaného dokazovania a nezdôvodnil, prečo tak neurobil. Z vykonaného dokazovania bolo podľa nej nesporné, že všetky uvádzané možné príčiny vzniku kapsulárnej kontraktúry sa vyskytli u nej v dôsledku augmentačnej reoperácie vykonanej žalovaným. K otázke nadmernej nevyhovujúcej veľkosti použitých implantátov uviedla, že žiadala implantáty o veľkosti o niečo väčšie než mala pred operáciou (170 g, operátor presadzoval väčšiu gramáž, a to maximálne do 300 g, pričom nakoniec použil a voperoval jej implantáty až 320 g. Spochybňovala identifikáciu objednaných implantátov, ktorú skutočnosť súd prvej inštancie nebral do úvahy. Súd prvej inštancie podľa nej nedospel k správnym skutkovým zisteniam o vhodnosti ňou prezentovaných postupov, a to zle zvolených postupov a vykonanej operácie žalovaným, o čom svedčí aj skutočnosť, že X. J. ju reoperoval po dvoch rokoch od nevyhovujúcej operácie vykonanej žalovaným, kde za rovnakých podmienok, resp. ešte horších, spôsobených práve žalovaným, použitím iných techník boli dosiahnuté úplne iné veľmi uspokojivé bez známok akéhokoľvek výskytu kapsulárnej korektúry, a to aj 5 rokov od operácie. K informovanému súhlasu uviedla, že síce ho podpísala, avšak tento obsahuje len všeobecné informácie a odporúčania, pričom sa predpokladá, že konkrétne poučenia a upozornenia na špecifiká predmetnej operácie jej boli poskytnuté od ošetrojúceho lekára, k čomu však nedošlo, pretože operátor pri konzultácii s ňou nespomínal a ani nepripúšťal možnosť recidívy kapsulárnej kontraktúry a ubezpečoval ju, že operáciu prevedie bez komplikácií. Nebola žiadnym spôsobom poučená o rizikách pri operačnom zákroku, aké u nej po ňom nastali. Vytýkala súdu prvej inštancie, že sa tak nezaoberal, či bola poučená o všetkých možných komplikáciách a tiež, že

odmietol vykonať ňou navrhnuté dôkazy potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností, čo presvedčivo nezrejml. Uviedla, že navrhla vykonanie kontrolného znaleckého posudku znalcom z územia mimo SR z dôvodu pochybnosti o nezáujatosti znalcov zapísaných na území SR, keďže títo sú vo vzájomnom vzťahu. Mala za to, že súd prvej inštancie dostatočne neodôvodnil nevhodnosť vykonania takéhoto znaleckého dokazovania a neumožnil jej ani zabezpečiť v primeranej lehote vyhotovenie súkromného znaleckého posudku. Mala tak za to, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Vytýkala mu tiež, že nechal do úvahy ňou predložené listinné dôkazy ako odborné stanoviská preukazujúce skutočnosti v jej prospech. Zamietnutie jej nároku na nemajetkovú ujmu súd prvej inštancie podľa nej žiadnym spôsobom nevysvetlil, jednotlivé žalobné návrhy subsumoval pod nárok na vrátenie 100% ceny operácie, s čím sa riadnym spôsobom nevysporiadal, čím podľa nej došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci. Uviedla, že poskytnutím zdravotnej starostlivosti zo strany ošetrojúceho lekára predmetnou operáciou došlo u nej k poškodeniu práva na ochranu osobnosti, ktoré zahŕňa právo na ochranu zdravia a ľudskej osobnosti, keď jej zdravie bolo značným spôsobom poškodené výlučne konaním žalovaného a k odstráneniu tohto poškodenia nedošlo. V súvislosti s tým bolo podľa nej výrazným spôsobom zasiahnuté do jej dôstojnosti, jej kvalita života sa od vykonania operácie výrazným spôsobom znížila a negatívne následky ujmy pociťovala tak v každodennom živote, ako aj v intímnej sfére, a to až do ďalšej reoperácie vykonanej operátorom X.. X. J.. Preto sa domáhala žalobou aj náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 5000 Eur, pričom súd prvej inštancie sa nevenoval splneniu, resp. nesplneniu vzniku tohto uplatneného nároku a celý žalobný návrh kvalifikoval tým spôsobom, že išlo o uplatnenie nároku na vrátenie 100% z ceny operácie implantátov. Uviedla, že nárok na 100 % zľavu z ceny operácie si uplatnila titulom zodpovednosti za vady spôsobené nie riadnym splnením záväzku, na ktorých sa žalovaný zaviazal, v ktorom prípade pre vznik takto uplatneného nároku sa nevyžaduje zrušenie zmluvy. Zľavy z ceny operácie sa domáhala len vo výške 3 677 Eur, zvyšok uplatneného nároku sa domáhala titulom spôsobenej škody. Celý tento uplatnený nárok bol formulovaný eventuálne, a to za predpokladu, že konanie žalovaného bude vyhodnotený ako tzv. konanie lege artis. U žalovaného si uplatnila práva zo zodpovednosti za vady riadne a včas a súd prvej inštancie podľa nej nebral do úvahy tzv. eventuálnu právnu kvalifikáciu uplatneného nároku podľa § 421a Občianskeho zákonníka. Konštatovala, že žiadala, aby v prípade, ak súd dospeje k názoru, že konanie žalovaného bolo v súlade s právom, teda lege artis, tak aby posúdil jej nárok titulom náhrady škody podľa § 421a Občianskeho zákonníka, vyjadrujúci tzv. osobitný prípad zodpovednosti za škodu s absolútnou objektívnou zodpovednosťou. Uviedla, že po vykonaní operácie trpela vážnymi zdravotnými komplikáciami a bolesťami, čo nemožno vyhodnotiť inak, ako poškodenie jej zdravia. K argumentácii o postupe lege artis žalobkyňa uviedla, že žalovaný mohol použiť aj iné metódy, ktoré sú tiež postupmi lege artis, avšak z ňou predložených listinných dôkazov, odborných posudkov a znaleckého dokazovania vyplýva, takéto postupy sú vhodnejšie a prinášajú menšie riziko negatívnych komplikácií, žalovaný však takéto postupy aj napriek jej výslovnej žiadosti nezvolil a nerealizoval. V konečnom dôsledku potom môže dôjsť k postupu lege artis, keď operátor zvolil postup lege artis, avšak ten bol vzhľadom na ostatné faktory menej vhodný ako postup, ktorý je tiež lege artis, a ktorý v sebe obsahuje menšie riziko vzniku nežiadúcich komplikácií. Aj keď má za to, že postup žalovaného nebol lege artis, tak vzhľadom na konštatovanie súdu prvej inštancie, že žalovaným zvolený postup bol lege artis, a pre prípad, že aj odvolací súd vyhodnotí jeho postup lege artis, tak podľa nej mal žalovaný zvoliť iný postup, nakoľko vedel, o okolnostiach, na základe ktorých by bol iný postup pre ňu menej rizikový a mohol by spôsobiť menej komplikácií. V takom prípade žalovaný podľa nej nemôže byť zbavený akejkoľvek zodpovednosti strohým konštatovaním, že ním zvolený postup bol lege artis, avšak vzhľadom na svoje odborné vedomosti mal a mohol vedieť, že iný postup je vhodnejší a tento postup obsahuje nižšiu mieru vzniku negatívnych komplikácií.

31. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne podanému prostredníctvom svojho právneho zástupcu navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania. K argumentácii žalobkyne ohľadom spochybňovania informovaného súhlasu a jeho nedostatočného upresnenia uviedol, že okrem toho, že jej námietky sú v rozpore s výpoveďou X.. W.. J.Š.F., žalobkyňa sa na jeho klinike podrobila opakovanému operačnému zákroku, augmentácii. Táto bola vykonaná po vykonaní pôvodnej operácie tohto typu v G., s výsledkami ktorej žalobkyňa nebola spokojná a na jeho kliniku sa dostavila s dôsledkami, bolesťami a kapsulárnou kontraktúrou. Podľa neho si tak sama bola vedomá rôznych komplikácií tohto operačného zákroku bez ohľadu na to, že takéto poučenie jej bolo poskytnuté operátorom. Nepopieral formálnu opodstatnenosť námietky žalobkyne týkajúcu sa odmietnutia jej návrhu súdom prvej inštancie na vykonanie kontrolného znaleckého posudku znalcom z územia Slovenskej republiky odkazom na

hospodárnosť konania. V kontexte výsledkov vykonaného dokazovania považoval však tento postup súdu prvej inštancie za správny. Vykonaním kontrolného znaleckého dokazovania sa totiž žalobkyňa domáhala opätovného preverenia správnosti postupu jeho kliniky pri vykonávaní lekárskeho zákroku, hoci výsledky dovtedajšieho dokazovania opätovne a zhodnými argumentami potvrdzovali, že postup jeho kliniky pred a počas i po operácii bol lege artis. Uviedol, že aj on sám inicioval konanie na Úrade pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou a požiadal o prešetrenie správnosti poskytnutej zdravotnej starostlivosti, a bolo rozhodnuté, že zdravotná starostlivosť bola žalobkyni zo strany jeho kliniky poskytnutá správne. Poukázal na znalecký posudok W. R. N. so záverom, že postup pri vykonávaní operácie bol lege artis. Žalobkyňa následne na pojednávaní dňa 5.11.2014, na ktorom bol tento znalec vypočutý k posudku, žiadala, aby súd prvej inštancie pribral znalca na vypracovanie kontrolného znaleckého posudku, ktorej žiadosti žalobkyne súd prvej inštancie vyhovel a nariadil kontrolné znalecké dokazovanie, ktorým poveril znalca W. B. O.. Pritom záver tohto kontrolného znaleckého posudku bol totožný so záverom znalca W. R. N.. Pokiaľ ide o odvolací dôvod žalobkyne týkajúci sa nesprávneho právneho posúdenia veci, stotožnil sa s právnym názorom súdu prvej inštancie, ktorý právny vzťah medzi ním a žalobkyňou posúdil analogicky podľa § 652 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj s právnymi úvahami súdu prvej inštancie, na základe ktorých odmietol priznať žalobkyni nárok aj pri prípadnom takom právnom posúdení tohto vzťahu pri výkone lekárskeho zákroku. K prípadnému právnomu posúdeniu vzťahu jeho kliniky a žalobkyne ako zmluvy o dielo podľa § 631 a nasl. Občianskeho zákonníka poukázal aj na expresívne vyjadrený odmietavý názor znalca W. B. O. v jeho posudku, že operácia nie je dielo. Stotožnil sa s právnou argumentáciou súdu prvej inštancie, že základnou podmienkou vzniku občianskoprávnej zodpovednosti pri výkone zdravotnej starostlivosti je existencia protiprávneho konania. Poukázal pritom na ust. § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti, podľa ktorého je poskytovateľ zdravotnej starostlivosti povinný poskytovať zdravotnú starostlivosť správne. Pojem „správne“ sa vykladá ako postup de lege artis medicinae, ktorý znamená poskytovanie zdravotnej starostlivosti pri zachovaní všeobecne uznávaných medicínskych postupov, zásad a štandardov. Otázka, či postup jeho kliniky pri výkone lekárskeho zákroku voči žalobkyni bol správny, teda de lege artis medicinae je vysoko odbornou otázkou, a preto súd prvej inštancie správne prihliadal pri jej zodpovedaní na stanoviská odborných autorít. Keďže výsledky tohto odborného medicínskeho dokazovania boli jednoznačne v jeho prospech de lege artis medicinae, súd prvej inštancie správne a zákonne vylúčil jeho právnu zodpovednosť v takom právnom vzťahu, v ktorom sa vyžaduje pre jej vznik protiprávne konanie, t.j. právna zodpovednosť za nemajetkovú ujmu spôsobenú neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka a právnu zodpovednosť podľa všeobecnej zodpovednosti za škodu (§ 420 Občianskeho zákonníka). Pokiaľ ide o prípadnú právnu zodpovednosť založenú pri výkone zdravotnej starostlivosti na princípe absolútnej objektívnej zodpovednosti, teda za škodu spôsobenú okolnosťami ktoré majú pôvod v povahe použitého prístroja alebo inej použitej veci v zmysle ust. § 420a Občianskeho zákonníka, pri ktorej sa nevyžaduje protiprávne konanie, k námietke žalobkyne, že sa ňou súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku vôbec nezaoberal, uviedol, že pre také právne posúdenie chýba skutkový základ. Konštatoval, že žalobkyňa v tomto zmysle poukazuje na údajne nesprávne použité prsné implantáty, ku ktorým sa obaja znalci vyjadrili v tom zmysle, že prsné implantáty použité pri operácii u neho boli vzhľadom na ich tvar, veľkosť, štruktúru a kvalitu zvolené lege artis, resp. že pri operácii žalobkyne bol použitý vhodný implantát -silikónový implantát slzičkového tvaru s textúrovaným povrchom, pričom tento typ implantátu sa v súčasnosti používa pri primárnej i sekundárnej augmentácii najčastejšie.

32. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) a skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie, ktorý nepovažoval za potrebné doplniť ani zopakovať, prejednal vec bez pojednávania postupom podľa § 378 ods. 1 CSP v spojení s § 219 ods. 3 CSP, keď dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

33. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

34. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 387 ods. 2 CSP).

35. Odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní (§ 387 ods. 3 CSP).

36. Žalobkyňa sa pôvodne svojou žalobou podanou dňa 31.5.2012 domáhala od žalovaného zaplata sumy 20 982,58 Eur ako náhrady škody a nemajetkovej ujmy v sume 5 000 Eur, vzniknutej jej v dôsledku reoperácie vykonanej u žalovaného dňa 1.6.2010 a následnej pooperačnej starostlivosti s vyššie uvedeným skutkovým vymedzením. Svoj nárok vyvodzovala z ustanovení § 2 ods. 1, § 4 ods. 3, § 11 ods. 8 písm. a/, c/ a i/ zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, § 415, § 420 ods. 1 a 2, § 442 ods. 1 a 3, § 444, § 449 ods. 1 a 3, § 11, § 13 ods. 1 a 2, § 16 Občianskeho zákonníka a odôvodňujúc svoj žalobný nárok tým, že zo strany žalovaného došlo k viacerým pochybeniam, spočívajúcim tak v porušení právnych povinností, ako aj v opomenutí pri výkone právnych povinností, čím malo u nej dôjsť k zhoršeniu zdravotného stavu, čo pretrvávalo s nemožnosťou odstránenia negatívnych následkov a popri škode na zdraví jej mala byť spôsobená škoda na majetku, došlo k poškodeniu jej osobnosti a osobnostných práv v oblasti zdravia a ľudskej dôstojnosti. Podaním zo dňa 14.6.2013, doručeným súdu prvej inštancie dňa 17.6.2013, žalobkyňa pre prípad, že súd posúdi právny vzťah medzi ňou a žalovaným ako vzťah založený a spravujúci sa zmluvou o dielo, doplnila svoju žalobu o eventúálny žalobný petít, a to ak súd neuloží žalovanému povinnosť zaplatiť jej sumu 35 844,37 Eur, uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť jej zľavu z ceny diela vo výške 3 677 Eur a sumu 35 844,37 Eur s odôvodnením, že pridŕžajúc sa pôvodnej žaloby mala za to, že právny vzťah medzi ňou a žalovaným by mohol byť súdom posúdený popri právnej kvalifikácii uvedenej v žalobe aj ako právny vzťah založený a spravujúci sa zmluvou o dielo a jej nároky ako nároky z vád vykonaných o dielo, žiadala tiež rozhodnúť o pripustení rozšírenia žalobného návrhu o náklady vynaložené v súvislosti s reoperáciou vo výške 9 681,79 Eur vykonanou v W. dňa 13.11.2012. Súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 12.6.2017 vydal uznesenie, ktorým pripustil nasledovnú zmenu petítu žaloby: „Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 37 449,89 eura na účet žalobcu vedený v Banca Popolare Commercio Industria č. účtu: R. XX N. XXXXX XXXXX XXXXXXXXXXXXXXXX a nahradiť žalobcovi trovy konania tak, ako budú vyčíslené, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku, alternatívne, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi zľavu z ceny diela vo výške 3 677 Eur a sumu 37 449,89 Eur na účet žalobkyne vedený v Banca Popolare Commercio Industria, č. účtu: R. XX N. XXXXX XXXXX XXXXXXXXXXXXXXXX.“ Na tomto pojednávaní sa žalobkyňa domáhala, aby súd vypočul znalca W.. O. ku znaleckému posudku a prípadne navrhol nový znalecký posudok ustanovením znalca zo zahraničia. Nakoľko vykonanie týchto dôkazov sa javilo súdu prvej inštancie neehospodárne vzhľadom na doterajšie dokazovanie, tieto návrhy žalobkyne zamietol. Podaním zo dňa 8.10.2014, doručeným súdu prvej inštancie dňa 10.7.2014 žiadala žalobkyňa o rozšírenie petítu žaloby a žiadala tak uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť jej sumu 36 996,37 Eur a alternatívne uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť jej zľavu z ceny diela vo výške 3 677 Eur a sumu 36 996,37 Eur, ktorú zmenu petítu žaloby súd prvej inštancie uznesením zo dňa 4.9.2014 č.k. 11C 114/2012-466 pripustil.

37. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, výsledky ktorého aj náležite vyhodnotil a svoje rozhodnutie aj riadne odôvodnil, ktoré odôvodnenie odvolací súd doplnil na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia o ďalšie dôvody (§ 387 ods. 2 CSP) a zaoberal sa aj podstatnými vyjadreniami žalobkyne v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými sa nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie ako aj s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní (§ 387 ods. 3 CSP).

38. Žalobkyňa v odvolaní uviedla, že zľavy z ceny operácie sa domáhala len vo výške 3 677 Eur, zvyšok uplatneného nároku sa domáhala titulom spôsobenej škody. Celý tento uplatnený nárok bol formulovaný eventuálne, a to za predpokladu, že konanie žalovaného bude vyhodnotené ako tzv. konanie lege artis. U žalovaného si uplatnila práva zo zodpovednosti za vady riadne a včas a vytýkala súdu prvej inštancie, že nebral do úvahy tzv. eventuálnu právnu kvalifikáciu uplatneného nároku podľa § 421a Občianskeho zákonníka. Uviedla, že žiadala, aby v prípade, ak súd dospeje k názoru, že konanie žalovaného bolo v súlade s právom, teda lege artis, tak aby posúdil jej nárok titulom náhrady škody podľa § 421a Občianskeho zákonníka, vyjadrujúci tzv. osobitný prípad zodpovednosti za škodu s absolútnou objektívnou zodpovednosťou.

39. Občianske súdne konanie je ovládané zásadou iura novit curia (právo pozná súd). Sporové strany nie sú povinné uplatnený nárok, ani obranu proti nemu právne kvalifikovať, pretože právna kvalifikácia je vecou súdu. Musia ale uviesť rozhodné skutočnosti, ktoré umožnia súdu, aby uplatnený nárok alebo

obranu proti nemu právne kvalifikoval. Súd tak skúma, či tvrdené skutočnosti možno podriaďiť pod hypotézu niektorej právnej normy tak, aby z dispozície tejto právnej normy bolo možné vyvodiť plnenie, prípadne určiť, či tu žalobcom požadovaný právny vzťah alebo právo je alebo nie je alebo potvrdiť také skutočnosti, ktoré bránia tomu, aby bolo žalobe vyhovené. Ak žalobca uvedie rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vyvodzuje ním tvrdený nárok, alebo obranu proti nemu, ale s týmito skutočnosťami spája nesprávne právne následky, nie je súd viazaný jeho právnym názorom a je povinný posúdiť vec podľa tých právnych noriem, ktoré na tvrdený a súdom zistený skutkový stav dopadajú. Ak teda súd rozhoduje o peňažnom plnení, ktoré vychádza zo skutkových tvrdení, ktoré umožňujú posúdiť nárok po právnej stránke aj podľa iných právnych noriem, ako je žalobcom navrhované, resp. výsledky vykonaného dokazovania umožňujú podriaďiť uplatnený nárok pod iné hmotnoprávne ustanovenie, než akého sa žalobca dovoľáva, je povinnosťou súdu uplatnený nárok takto posúdiť bez ohľadu na to, či v žalobe právny dôvod požadovaného plnenia je alebo nie je uvedený, alebo je uvedený nesprávne.

40. Žalobkyňa sa pôvodne od žalovaného domáhala zaplatenia jej náhrady škody vo výške 20 982,58 Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 5 000 Eur, ktorú žalovanú sumu rozšírila o náklady spojené s reoperáciou a písomným podaním doručeným Okresnému súdu Bratislava I dňa 17.6.2013 pridŕžajúc sa podanej žaloby zo dňa 31.5.2012 doplnila žalobu o eventuality petit a žiadala v prípade, ak súd neuloží žalovanému povinnosť zaplatiť jej sumu 35 844,37 Eur, uložiť mu povinnosť zaplatiť jej zľavu z ceny diela vo výške 3 677 Eur a sumu 35 844,87 Eur. Svoj nárok na náhradu škody odôvodňovala tým, že zdravotná starostlivosť jej nebola podľa nej zo strany ošetrojúceho lekára, ako ani ostatného personálu žalovaného poskytnutá riadne, ale spôsobom, že jej zdravotný stav je neuspokojivý a absolútne nekorešponduje s predpokladaným stavom po operácii. Vykonaním operácie došlo zo strany žalovaného ako poskytovateľa zdravotnej starostlivosti podľa žalobkyne k porušeniu jeho právnej povinnosti poskytovať zdravotnú starostlivosť správne. Mala za to, že operácia bola vykonaná nesprávne a boli použité iné implantáty než dohodnuté. Operácia značným spôsobom poškodila jej zdravie, čo sa negatívnym spôsobom prejavilo aj na jej psychike. Trpí úzkosťami, depresiami a má obavy o svoj ďalší zdravotný stav. Ujma je trvalého charakteru bez možnosti úplného odstránenia negatívnych následkov a navrátenia do pôvodného stavu. Zároveň sa jedná o pretrvávajúcu ujmu dlhodobého charakteru, ktorá negatívne vplýva na jej každodenný život a obmedzuje ju pri výkone bežných činností. Bolesť bola spôsobená podľa nej výlučne nesprávnym konaním žalovaného, pričom urobila maximum preto, aby jej predišla, resp. aby ju odstránila. V čase, keď sa podrobila operácii, bola bez akýchkoľvek príznakov bolesti, ktoré nastali po operácii, existujúce bolesti a ujma vznikli výlučne v dôsledku operácie.

41. Sekundárny účel operácie treba z hľadiska práva na zdravie a jeho ochranu prezumovať ako ústavne žiaduci a odpovedajúci zmyslu a účelu čl. 7 ods. 1 a čl. 31 prvej vety Listiny základných práv a slobôd. Pokus o realizáciu každého (sekundárneho) účelu operácie, každá jeho časť akéhokoľvek úkonu zdravotníckej starostlivosti, implikujú potencialitu postupu lekára, resp. zdravotníckeho zariadenia v rozpore so súčasnými dostupnými poznatkami lekárskej vedy. Z povahy veci je preto treba vždy skúmať dodržanie postupu lege artis z hľadiska toho ktorého účelu, toho ktorého aspektu operácie. Urobiť záver, či zdravotnícke zariadenie (ne)postupovalo v súlade so súčasnými dostupnými poznatkami lekárskej vedy, je záverom právnym, a určiť, čo je z hľadiska práva v kompetencii nezávislého súdu. Pre tento právny záver o postupe (non) lege artis je skutkovým podkladom (najčastejšie jedným z viacerých podkladov) znalecký posudok. Protiprávne konanie sa vo sfére práva na zdravie a jeho ochranu môže v zmysle čl. 7 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd negatívne prejavíť zhoršením zdravia. Napriek uplatneniu nároku na náhradu ujmy „pokračuje“ subjektívne právo (na zdravie) alebo právny statok, či hodnotu (zdravia), z ktorého porušenia škoda vznikla. Ústavne konformný výklad (z hľadiska základného práva na plnú náhradu akejkoľvek utrpenej ujmy na zdraví tak vyžaduje, aby sa pod termínom „škoda na zdraví“ rozumelo nielen zhoršenie zdravotného stavu poškodeného, ale aj strata jeho očakávaného zlepšenia spôsobená vadami postupu poskytovateľa zdravotnej služby.

42. Pri posúdení, či postup lekára bol lege artis, ide o to, či bola porušená priama povinnosť. Pokiaľ by bol postup lekára pri operácii posúdený ako lege artis, bolo by možno usudzovať o porušení povinnosti vyplývajúcej z § 415 Obč. zák., pokiaľ v danom prípade existovali konkrétne okolnosti, ktoré vyžadovali uskutočnenie ďalších úkonov či zvláštnych opatrení nad rámec predpísaného či obvyklého postupu a boli spôsobilé k zamedzeniu či zníženiu možnosti spôsobenia ujmy na zdraví, za ktoré je náhrada požadovaná, a uskutočnené neboli. Záver, že lekár pri operačnom výkone porušil právnu povinnosť, nemožno totiž robiť bez zistenia, že škoda na zdraví bola spôsobená jeho konaním či opomenutím. To platí i v prípade porušenia prevenčnej povinnosti.

43. Z obsahu spisu mal odvolací súd na základe vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie, ktorý považoval za dostatočný pre náležité zistenie skutkového stavu, za jednoznačne preukázané, že zo strany žalovaného nedošlo k nesprávnemu postupu pri vykonanom lekárskom zákroku - operácii formou sekundárnej augmentácii, reoperácii prsníkov žalobkyne, k postupu non lege artis nedošlo ani pred operáciou, počas operácie, ako aj po operácii, o čom svedčia závery tak Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, sekcia dohľadu nad zdravotnou starostlivosťou, znalecký posudok znalca W.. R. N. a kontrolný znalecký posudok znalca W.. B. O., ktorého závery boli súdom prvej inštancie dostatočne uvedené a na ktoré odvolací súd tiež poukazuje. Pokiaľ tak v danom prípade nebolo preukázané spôsobenie škody na zdraví u žalovanej zo strany žalovaného a nebola zanedbaná z jeho strany ani zdravotná starostlivosť, nemožno daný nárok žalovanej posudzovať v zmysle zákona č. zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov a ustanovení § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa uviedla, že k operácii pristúpila kvôli kapsulárnej kontraktúre a životnosti pôvodných implantátov, ktoré mali životnosť dobu 10 rokov. Pri konzultácii s X.. W.. J. sa sťažovala na bolesti pri pohybe a v kľude, palpačne boli prsníky tvrdé a bolestivé, ktorý sa nedozvedel pôvod vložených implantátov a konštatoval u žalobkyne kapsulárnu kontraktúru. Žalobkyňa žiadala o výmenu pôvodných implantátov z dôvodu bolesti prsníkov, ktorá jej bola spôsobená kapsulárnou kontraktúrou. Po vykonanej výmene implantátov sa jej kapsulárna kontraktúra dostavila znova. Došlo teda k opakovanej kapsulárnej kontraktúre prsníkov. Zo znaleckého posudku znalca W.. R. N. vyplýva, že nie je možné, aby ošetrojúci lekár úplne zabránil prvotnému alebo opakovanému vzniku kapsulárnej kontraktúry. Uviedol tiež, že pooperačný hematóm väčšieho rozsahu nie je častý, ale patrí k štandardným komplikáciám augmentačnej operácie. Napriek postupu lege artis nie je možné účinne predchádzať alebo úplne zamedziť opakovanému vzniku kapsulárnej kontraktúry a tým aj negatívnemu estetickému výsledku. Nie je možné, aby ošetrojúci lekár úplne zabránil prvotnému alebo opakovanému vzniku kapsulárnej kontraktúry. Podľa jeho názoru bol vykonaný lekársky zákrok aj pooperačný postup lege artis a prsné implantáty použité pri operácii u žalovaného vzhľadom na ich tvar, veľkosť, štruktúru a kvalitu boli zvolené lege artis. Ďalej uviedol, že pooperačný hematóm väčšieho rozsahu nie je častý, ale patrí k štandardným komplikáciám augmentačnej operácie približne u 3 % pacientiek. Ak nastane komplikácia typu rozsiahlejšieho hematómu, tak potom je štandardné, že prsníky sú po 5 týždňoch asymetrické, tvrdé a bolestivé. Ak sa vyvíja kapsulárna kontraktúra spôsobom aký nastal u žalobkyne, tak potom je štandardné, že prsníky sú po 10 mesiacoch asymetrické, tvrdé a bolestivé. Vývoj kapsulárnej kontraktúry patrí medzi komplikácie augmentačnej operácie v troch až tridsiatich percentách. U pacientiek, ktorým sa už kapsulárna kontraktúra vyskytla, sa percento recidívy udáva až do výšky 50 %. Podľa osobného vyšetrenia žalobkyne zo dňa 29.10.2013 a priloženej dokumentácie znalec ohodnotil stav poprsia ako vyhovujúci s minimálnou asymetriou a priaznivým estetickým výsledkom. Aj z kontrolného znaleckého posudku znalca W.. B. O.I.F. vyplýva, že kapsulárna kontraktúra je neprimeraná nadmerná reakcia imunitného systému organizmu na vložený implantát. Literárne údaje uvádzajú jej výskyt v rozmedzí 3-30 % pacientiek pri primárnej augmentácii. Pri reaugmentácii výskyt stúpa až na 50 %. Ak už raz vznikla kapsulárna kontraktúra, pravdepodobnosť jej opätovného vzniku sa s každou ďalšou operáciou zvyšuje. Vznik tejto kontraktúry je nepredvídateľný a neexistuje v súčasnosti spôsob ako jej vzniku zabrániť. Uviedol, že estetický výsledok estetickej operácie je len predpokladaný, nie automaticky daný. Je potrebné si uvedomiť, že estetická operácia sa vykonáva na živom človeku a každý človek na operačný zákrok reaguje iným spôsobom. To čo platí pre jedného pacienta nemusí platiť pre druhého. Nech operujúci chirurg robí čo chce, nikdy nemôže vylúčiť komplikácie v zmysle neželaného až nepriaznivého operačného, v tomto prípade estetického výsledku. Estetická operácia nie je dielo, je to činnosť na hranici umenia. Každý chirurg zvolí svoj postup a vlastné dobré uváženie. Akékoľvek úvahy o nie lege artis postupe v tejto súvislosti sú bezpredmetné. Žalovaný nepoužil žiadnu zakázanú metódu, ale použil metódy, ktoré sa bežne pri takýchto ťažkostiach používajú. K hodnoteniu poprsia prostredníctvom fotodokumentácie znalec uviedol, že jeho úlohou nie je hodnotiť fotografie, ale hodnotiť postup lege artis. Uviedol, že na základe doposiaľ zistených skutočností žalovaný vykonal lekársky zákrok lege artis. Pooperačná starostlivosť bola žalovaným poskytnutá správne a taktiež lege artis. Na záver znalec uviedol, že výsledok estetickej operácie je vždy len predpokladaný a nie dopredu striktné daný. Pre právny záver o postupe (non) lege artis boli skutkovým podkladom znalecké posudky, z ktorých súd prvej inštancie vychádzal, nakoľko ide o vyriešenie nimi problematiky z odborného hľadiska, čo nie je v kompetencii súdu a v odôvodnení svojho rozhodnutia aj náležite sa so znaleckými posudkami vysporiadal, preto odvolacia námietka žalobkyne, že súd prvej inštancie sa vo svojom rozhodnutí nevysporiadal so všetkými jej námietkami vo vzťahu k vykonanému znaleckému dokazovaniu, pričom aj

osobitnými podaniami tieto svoje námietky špecifikovala, nevzal do úvahy skutkové zistenia, ktoré vzišli z vykonaného dokazovania a nezdôvodnil, prečo tak neurobil, nebola dôvodná.

44. Nebola dôvodná ani odvolacia námietka žalobkyne, že súd prvej inštancie nebral do úvahy tzv. eventuálnu právnu kvalifikáciu uplatneného nároku podľa § 421a Občianskeho zákonníka, keďže žiadala, aby v prípade, ak súd dospeje k názoru, že konanie žalovaného bolo v súlade s právom, teda lege artis, tak aby posúdil jej nárok titulom náhrady škody podľa § 421a Občianskeho zákonníka, vyjadrujúci tzv. osobitný prípad zodpovednosti za škodu s absolútnou objektívnou zodpovednosťou. Právne posúdenie nároku žalobkyne podľa ust. § 420a Obč. zák. by prichádzalo do úvahy len v prípade, že prsné implantáty, ktoré boli žalovanej voperované po vybratí predchádzajúcich prsných implantátov, by boli spadali do skupiny zdravotne nevyhovujúcich zdravotníckych prostriedkov, v dôsledku čoho by bola žalobkyni tým vznikla škoda na zdraví, teda že ujma na jej zdraví by bola mala pôvod v povahe veci použitej pri zákroku. O takýto prípad však v danej veci nešlo a pokiaľ žalobkyňa poukazovala na údajne nesprávne použité prsné implantáty, k týmto sa obaja znalci vyjadrili v tom zmysle, že prsné implantáty použité pri operácii u neho boli vzhľadom na ich tvar, veľkosť, štruktúru a kvalitu zvolené lege artis, resp. že pri operácii žalobkyne bol použitý vhodný implantát -silikónový implantát slzičkového tvaru s textúrovaným povrchom, pričom tento typ implantátu sa v súčasnosti používa pri primárnej i sekundárnej augmentácii najčastejšie.

45. Pokiaľ ide o odvolací dôvod žalobkyne týkajúci sa nesprávneho právneho posúdenia veci, odvolací súd sa stotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie, ktorý právny vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným posúdil analogicky podľa § 652 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj s právnymi úvahami súdu prvej inštancie, na základe ktorých odmietol priznať žalobkyni nárok aj pri prípadnom takom právnom posúdení tohto vzťahu pri výkone lekárskeho zákroku. Pre priznanie nároku na náhradu škody chýba v danej veci základný predpoklad, a to buď v porušení povinnosti žalovaného (§ 420 Obč. zák.) aj tzv. kvalifikovaná škodná udalosť (§ 421a obč. zák.) ako príčina vzniku ujmy, ktorej náhrady sa žalobkyňa svojou žalobou domáhala a navyše následkom lekárskeho zákroku v tomto prípade nie je poškodenie zdravia žalobkyne, ale podľa nej neuspokojivý estetický výsledok. Podľa skutkových zistení k pochybeniu pracovníkov žalovaného nedošlo, plastická operácia bola vykonaná lege artis. Súd prvej inštancie nepochybil, keď uplatnený nárok žalobkyne posúdil analogicky podľa právnej úpravy zmluvy o úprave a oprave veci. Na podporu tohto posúdenia možno poukázať aj na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25Cdo 1050/2012, v ktorom sa tento stotožnil s právnym názorom v obdobnej veci, kde nárok na náhradu škody po vykonaní plastickej operácie bol z dôvodu, že nedošlo k pochybeniu pracovníkov žalovaného a plastická operácia bola prevedená lege artis, posúdený analogicky ako nárok podľa právnej úpravy o oprave a úprave veci. Najvyšší súd ČR v tomto svojom rozhodnutí konštatoval, že aj keď z konštantnej judikatúry vyplýva záver, že ľudské telo nie je vecou, je pomerne bežné, že človek uzaviera zmluvy, ktorých predmetom je úprava časti ľudského tela, či prevedenie lekárskeho zákroku spojeného s výraznejším zásahom do telesnej integrity, a to prevažne alebo výhradne z estetických dôvodov za účelom zmeny zovňajšku, kedy ide o plastickú operáciu. V občianskom zákonníku však nie je upravený zmluvný typ, ktorý by priamo vymedzoval práva a povinnosti zmluvných strán, preto právne vzťahy, ktoré vznikajú z inominátnych zmlúv podľa § 51 Občianskeho zákonníka sa posudzujú analogicky podľa právnej úpravy im najbližšej (§ 491 Obč. zák.). Takouto v takýchto prípadoch je spravidla zmluva o oprave a úprave veci podľa § 652 a nasl. Obč. zák., ktorá e svojim účelom a obsahom relatívne zrovnateľná so zmluvou o zásahu do ľudského organizmu (§ 853 Obč. zák.). V danom prípade tak súd prvej inštancie zhodne analogicky posúdil nárok žalobkyne a odvolací súd sa stotožnil aj s odôvodnením nepriznania tohto nároku žalobkyni, ktorej odvolacie námietky v tomto smere neboli dôvodné a dôvodná nebola ani námietka žalobkyne, že súd prvej inštancie nevykonala doplnenie dokazovania ňou navrhnutým dôkazom, a to nariadením znaleckého dokazovania kontrolným znaleckým posudkom znalcom z územia mimo SR z dôvodu pochybnosti o nezaujatosti znalcov zapísaných na území SR, keďže títo sú vo vzájomnom vzťahu a súd prvej inštancie dostatočne neodôvodnil nehospodárnosť vykonania takéhoto znaleckého dokazovania a neumožnil jej ani zabezpečiť v primeranej lehote vyhotovenie súkromného znaleckého posudku. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie nepovažoval za potrebné doplnenie takto navrhovaného doplnenia znaleckého dokazovania, nakoľko aj kontrolný znalecký posudok W. B. O. obsahoval tie isté vyhodnotenia a závery ako znalecký posudok W. W. N., v týchto nešlo o rozdiely, ktoré by bolo potrebné odstrániť prípadným ďalším znaleckým posudkom a tieto znalecké posudky boli dostatočným podkladom pre rozhodnutie vo veci. Zneisťovanie týchto znalcov žalobkyňou z dôvodu, že ide o znalcov zo SR, ktorí sú podľa nej vo vzájomnom vzťahu, ničím neprekázala a túto jej námietku nebolo možné považovať za opodstatnenú.

46. Odvolací súd sa však stotožnil s odvolacou námietkou žalobkyne, že súd prvej inštancie zamietnutie jej nároku na nemajetkovú ujmu nevysvetlil, aj keď vylúčil právnu zodpovednosť žalovaného, teda tým aj zodpovednosť za nemajetkovú ujmu. Preto odvolací súd doplnil odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 219 ods. 3 CSP ohľadom nároku na nemajetkovú ujmu. Žalobkyňa uviedla, že poskytnutím zdravotnej starostlivosti zo strany ošetrojúceho lekára predmetnou operáciou došlo u nej k poškodeniu práva na ochranu osobnosti, ktoré zahŕňa právo na ochranu zdravia a ľudskej osobnosti, keď jej zdravie bolo značným spôsobom poškodené výlučne konaním žalovaného a k odstráneniu tohto poškodenia nedošlo. V súvislosti s tým bolo podľa nej výrazným spôsobom zasiahnuté do jej dôstojnosti, jej kvalita života sa od vykonania operácie výrazným spôsobom znížila a negatívne následky ujmy pociťovala tak v každodennom živote, ako aj v intímnej sfére, a to až do ďalšej reoperácie vykonanej operátorom X.. X. J.. Preto sa domáhala žalobou aj náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 5 000 Eur. Právnu zodpovednosť za nemajetkovú ujmu ako zásah do osobnostných práv neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti žalobkyňa vyvodzovala z ust. § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. Predpokladmi právnej zodpovednosti v prípade zdravotnej starostlivosti na to, aby bolo možné vyvodiť právnu zodpovednosť, sú: 1/ protiprávny úkon - konanie či zanedbanie musí byť v rozpore s povinnosťami zdravotníckeho pracovníka, 2/ škodlivý následok, škoda -porušenie alebo ohrozenie zákonom alebo právnym predpisom chránených hodnôt, 3/ príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi protiprávnym úkonom a škodlivým následkom musí byť vzťah príčiny a následku a 4/ zavinenie, ku ktorému konaniu alebo zanedbaniu musí dôjsť zavinením, či už pôjde o úmysel (priamy, nepriamy) alebo neobstarlivosť (vedomá, nevedomá). Nie s každým výsledkom zdravotného stavu (aj výsledku operácie) sa spája aj právna zodpovednosť. Každý, kto poskytuje zdravotnú starostlivosť, ju má poskytovať lege artis, podstatným znakom ktorého postupu je súlad s poznatkami medicíny a bipomecidínskych vied. Zdravotná starostlivosť je v zmysle § 4 ods. 3 zákona no zdravotnej starostlivosti poskytovaná správne, ak sa vykonajú všetky zdravotné výkony na správne určené choroby so zabezpečením včasnej a účinnej liečby a cieľom uzdravenia osoby alebo zlepšenia stavu osoby pri zohľadnení súčasných poznatkov lekárskej vedy. V danom prípade vzhľadom na vyššie uvedené neboli splnené predpoklady pre priznanie nároku žalobkyne na nemajetkovú ujmu, nakoľko postup zo strany žalovaného pre operáciou, počas operácie, ako aj následná zdravotná starostlivosť boli lege artis, zo strany žalovaného nebolo preukázané spôsobenie škody na zdraví u žalovanej a nebola zanedbaná z jeho strany ani zdravotná starostlivosť. Preto nárok na nemajetkovú ujmu žalobkyne nebol dôvodný.

47. Odvolací súd preto z vyššie uvedených dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne právny potvrdil.

48. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP a žalovanému, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

49. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).